

Særberetning

**EU's informationssystemer til
understøttelse af grænsekontrollen -
et stærkt redskab, men der er brug
for større fokus på rettidige og
fyldestgørende data**

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

Indhold

	Punkt
Resumé	I-XII
Indledning	01-08
Schengenområdet	01-08
Informationssystemer, der bruges til at kontrollere Schengenområdets ydre grænser	03-08
Revisionens omfang og revisionsmetoden	09-15
Bemærkninger	16-82
Informationssystemerne er udformet på en sådan måde, at de fremmer effektiv grænsekontrol, men det tager lang tid at afhjælpe svagheder	16-82
Informationssystemerne overholdt generelt EU-kravene, men var ikke lige effektive	17-23
Forsinkelser i gennemførelsen af Eurosur og PNR forhindrede grænsemyndighederne i at udveksle vigtige oplysninger	24-32
I forbindelse med Schengenevalueringerne foretages der en vurdering af den nationale grænsekontrol, men det tager lang tid at afhjælpe svagheder	33-43
EU-medlemsstaterne bruger kun i begrænset omfang de tilgængelige EU-midler til at forbedre de informationssystemer, der bruges til grænsekontrollen	44-46
Grænsevagterne får ikke altid fuldstændige data fra systemerne, hvilket undergraver kontrollens effektivitet	47
Medlemsstaterne gør i stigende grad brug af systemerne til at udveksle oplysninger, men kontrollerne kunne være mere systematiske	48-62
Oplysningerne var ikke fyldestgørende i visse af systemerne	63-76
Hændelser registreres ikke altid i systemerne med det samme	77-82
Konklusioner og anbefalinger	83-95
Bilag	
Kort beskrivelse af de udvalgte informationssystemer	

Akronymer og forkortelser

Glossar

Kommissionens svar

Revisionsholdet

Tidslinje

Resumé

I Med oprettelsen af Schengenområdet blev grænsekontrollen mellem de deltagende lande, 22 EU-medlemsstater og fire andre europæiske lande, afskaffet. Afskaffelsen af de indre grænser gør det dog så meget desto vigtigere at sikre effektiv kontrol og overvågning af Schengenområdets ydre grænser. Kontrollen af de ydre grænser er af væsentlig interesse for EU-borgerne og andre interessenter.

II For at hjælpe grænsevagterne med at kontrollere Schengenområdets ydre grænser har EU etableret følgende informationssystemer eller fælles rammer for udveksling af oplysninger: Schengeninformationssystemet (SIS II), visuminformationssystemet (VIS) og Eurodac (European Asylum Dactyloscopy Database - system til sammenligning af fingeraftryk). Desuden sikrer det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) og passagerlistesystemerne (PNR) yderligere støtte til grænsemyndighederne.

III Etableringen og vedligeholdelsen af disse systemer har krævet betydelige investeringer fra både EU og de deltagende Schengenlande. På grundlag af de tilgængelige oplysninger anslår vi, at der blev bevilget over 600 millioner fra EU's budget til etableringen af disse systemer. I lyset af det stigende pres på EU's ydre grænser på grund af den aktuelle situation på sikkerheds- og migrationsområdet var formålet med vores revision at identificere aspekter af udformningen og anvendelsen af disse systemer, som kan hjælpe grænsevagterne med at udføre deres arbejde på en mere effektiv måde. Derudover kan vores bemærkninger og anbefalinger bidrage til at målrette den EU-finansiering, der bevilges under den næste flerårige finansielle ramme til at støtte disse systemer.

IV Vores overordnede revisionsspørgsmål var: "**Understøtter de primære EU-informationssystemer for intern sikkerhed grænsekontrollen på en effektiv måde?**" Vi konkluderer, at grænsevagterne i stigende grad anvender og forlader sig på disse systemer i forbindelse med grænsekontrollen. På nuværende tidspunkt indeholder systemerne imidlertid ikke visse data, mens andre data ikke er fyldestgørende eller ikke registreres rettidigt. Det begrænser effektiviteten i forbindelse med visse grænsekontroller.

V Vi konstaterede, at systemerne generelt er velegnede til at lette grænsekontrollen, og at de medlemsstater (Finland, Frankrig, Italien, Luxembourg og Polen), som vi besøgte, generelt overholdt den gældende lovgivning. Visse landes nationale SIS II- og VIS-komponenter fremmer dog i højere grad end andre mere effektive grænsekontroller.

VI Der var store forsinkelser i gennemførelsen af IT-løsninger til Eurosur og PNR, både på EU-niveau og i de enkelte medlemsstater. Dette forhindrede grænsevagterne og andre myndigheder i at udnytte de tilsigtede fordele ved de disse systemer.

VII Schengenevalueringmekanismen spiller en vigtig rolle i at sikre EU's ydre grænser. Evalueringerne er generelt grundige og metodiske og adresserer centrale aspekter af systemerne. Det tager dog lang tid for medlemsstaterne at rette op på de identificerede svagheder. Det skyldes, at der ikke er nogen bindende frist for vedtagelsen af evalueringsrapporterne og gennemførelsen af korrigerende foranstaltninger.

VIII Medlemsstaterne gør i stigende grad brug af informationssystemerne, men anvendelsen heraf kunne være mere systematisk. Vi gennemførte en spørgeundersøgelse henvendt til grænsevagterne og konstaterede, at over halvdelen af dem på et tidspunkt havde ladet personer krydse grænsen uden at konsultere systemerne. Endvidere bemærkede vi en uoverensstemmelse mellem antallet af udstedte visa og antallet af kontrollerede visa.

IX Grænsevagterne bruger dataene i systemerne som deres grundlag for at træffe beslutninger, der påvirker de europæiske borgeres sikkerhed. Det er derfor meget vigtigt at sikre datakvaliteten. I overensstemmelse med EU-lovgivningen ligger ansvaret for datakvalitet hos medlemsstaterne. Vi konstaterede, at retsakterne om de europæiske informationssystemer kun i begrænset omfang henviser til datakvalitetskontrol. Eu-LISA foretager automatiserede månedlige kvalitetskontroller af dataene i SIS II, men resultaterne er kun tilgængelige for de berørte medlemsstater, og det er derfor ikke muligt for agenturet eller Kommissionen at evaluere de fremskridt, de enkelte lande har gjort med hensyn til at adressere problemer med datakvaliteten. Hverken eu-LISA eller Kommissionen har håndhævelsesbeføjelser til at sikre, at medlemsstaterne løser problemer med datakvaliteten rettidigt.

X Grænsevagterne får ikke altid rettidige og fyldestgørende data fra informationssystemerne. Når grænsevagterne kontrollerer et navn i SIS II, kan de f.eks. risikere at få hundredvis af resultater (hovedsagelig falsk positive resultater), som de er juridisk forpligtet til at kontrollere manuelt. Det gør ikke blot grænsekontrollen mindre effektiv, men øger også risikoen for at overse reelle hits. Ufuldstændige oplysninger i SIS II påvirker også de øvrige systemer, der er knyttet til SIS II.

XI Bortset fra Eurodac er der generelt ikke nogen bindende frister for registrering af data. Det er f.eks. meningen, at Eurosur skal give oplysninger i realtid om situationen ved grænserne. Men selv om visse af de lande, der er omfattet af vores revision, faktisk registrerer oplysninger i Eurosur i realtid, gør andre det kun en gang om ugen. Siden Eurodac blev operationelt i 2003, har der ikke været et eneste år, hvor alle medlemsstaterne har indsendt de nødvendige oplysninger rettidigt. Forsinket videregivelse kan føre til, at det forkerte land udpeges som ansvarligt for at behandle asylansøgningen.

XII Vi anbefaler, at Kommissionen:

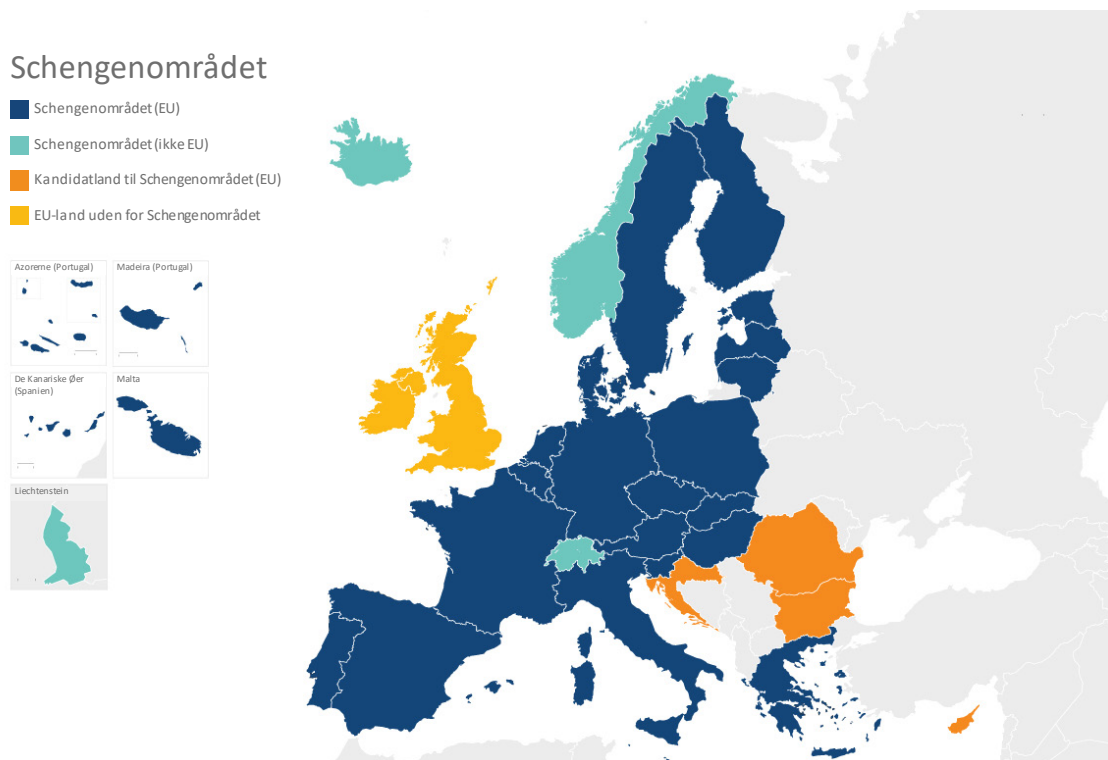
- fremmer anvendelsen af uddannelsesmiljøer for SIS II og VIS.
- fremskynder korrektionen af svagheder konstateret i forbindelse med Schengenevalueringerne
- analyserer uoverensstemmelser i visumkontroller
- forbedrer procedurerne for datakvalitetskontrol
- begrænser forsinkelser i registreringen af data.

Indledning

Schengenområdet

01 Oprettelsen af Schengenområdet, der på nuværende tidspunkt omfatter 26 Schengenlande (jf. [figur 1](#)), har gjort det muligt for alle rejsende at krydse de indre grænser uden at blive underkastet grænsekontrol. Ud over at afskaffe grænsekontrollen vedtog de deltagende lande en fælles visumpolitik og formaliserede politisamarbejdet og det retlige samarbejde.

Figur 1 - Kort over det nuværende Schengenområde

Kilde: Europa-Parlamentet.

02 To tredjedele af EU's borgere opfatter Schengenområdet som et af EU's vigtigste resultater. Næsten 70 % forventer dog, at EU gør mere for at beskytte sine ydre grænser¹.

¹ Eurobarometer 89.2, 2018.

Informationssystemer, der bruges til at kontrollere Schengenområdet ydre grænser

03 Afskaffelse af de indre grænser kræver effektiv kontrol og overvågning af de ydre grænser for at forhindre kriminalitet og terrorisme og styre migrationen. EU har indført en række informationssystemer eller fælles rammer for udveksling af oplysninger for at hjælpe grænsevagterne med at kontrollere Schengenområdet ydre grænser. De mest almindeligt anvendte systemer er følgende: Schengeninformationssystemet (SIS II), visuminformationssystemet (VIS), Eurodac (European Asylum Dactyloscopy Database - system til sammenligning af fingeraftryk), det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) og passagerlistesystemerne (PNR) (jf. [figur 2](#)). Derudover er EU ved at udvikle yderligere to informationssystemer, som er relevante for grænsesikkerheden, nemlig ind- og udrejse systemet og det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse, som bør være operationelle i henholdsvis 2020 og 2021.

Figur 2 - Informationssystemerne inden og ved den ydre grænse

Inden grænsen

Eurosur (2013)

- overvågning af de ydre grænser
- ramme for udveksling af oplysninger, situationsbilleder og overvågningsredskaber
- forvaltes af Frontex

PNR (2018)

- passagerlisteoplysninger
- offentlige og private brugere (Luftfartsselskaber)
- decentraliseret system, forvaltes af de enkelte lande

Ved grænsen

SIS II (2013)

- information om savnede eller eftersøgte personer
- hovedsystem for Schengenområdet
- forvaltes af eu-LISA

VIS (2015)

- støtter visumansøgningsproceduren
- bruges til at kontrollere Schengenvisa
- forvaltes af eu-LISA

Eurodac (2003)

- fingeraftryksdatabase
- bruges til ind-/udrejseformål og i straffesager
- forvaltes af eu-LISA

Kilde: Revisionsretten.

04 Grænsevagterne i Schengenlandene bruger SIS II, VIS og Eurodac til at kontrollere enkeltpersoner ved grænseovergangssteder. Eurosur og passagerlister bruges til at indhente oplysninger om hændelser ved og uden for EU's ydre grænser og om passagerer på fly, der ankommer ved grænserne. De bidrager til at foregribe hændelser, der er relevante for grænsesikkerheden. *Figur 3* viser, hvordan grænsevagterne bør bruge disse systemer i forbindelse med grænsekontrollen. Mere detaljerede oplysninger, herunder hvilke informationssystemer der er tilgængelige for hvilke lande, findes i *bilaget*.

05 Forskellige nationale retshåndhævende myndigheder såvel som told- og visummyndigheder samt retlige myndigheder bruger også systemet. Samtidig er de ansvarlige for at registrere de relevante oplysninger i systemerne. For PNR's vedkommende stammer oplysningerne fra luftfartsselskaberne.

06 Grænsevagterne (og andre myndigheder), der bruger systemerne i medlemsstaterne, har adgang til EU's centrale systemer via deres egne nationale systemer, der er specifikt udviklet til formålet. EU's lovgivere har fastlagt mindstekrav til gennemførelsen af disse nationale informationssystemer i EU-lovgivningen².

07 På EU-niveau har Kommissionen, nærmere bestemt Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender (GD HOME), det overordnede ansvar for udvikling og finansiering af informationssystemerne, bortset fra PNR, der ikke har en central EU-komponent (men kan modtage EU-støtte). Siden 2012 har Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed ("eu-LISA") på Kommissionens foranledning opbevaret data og vedligeholdt SIS II, Eurodac og VIS. Eurosur forvaltes derimod af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, også kendt som Frontex, og medlemsstaterne.

² Forordning (EF) nr. 1987/2006 om SIS II, Rådets afgørelse 2007/533/RIA om SIS II, forordning (EF) nr. 767/2008 om VIS, forordning (EU) nr. 603/2013 om Eurodac og forordning (EU) nr. 1052/2013 om Eurosur. Direktiv (EU) 2016/681 om PNR.

08 Baseret på de tilgængelige oplysninger anslår vi, at der blev bevilget over 600 millioner euro³ fra EU's budget til dækning af omkostningerne i forbindelse med etableringen af EU-komponenterne i de systemer, der er omfattet af vores revision. De samlede årlige omkostninger til drift af systemerne beløb sig til ca. 61,5 millioner euro⁴. Derudover bidrager medlemsstaterne til omkostningerne i forbindelse med udvikling og vedligeholdelse af de nationale systemer via deres egne budgetter. Der foreligger ikke altid oplysninger om medlemsstaternes udgifter til deres nationale systemer, men der er tegn på, at der er tale om betragtelige beløb. Medlemsstaterne brugte f.eks. ca. 235 millioner euro på at etablere SIS II foruden de 95 millioner euro, der blev betalt via EU's budget⁵.

³ Beløbet er baseret på oplysninger i dokumenter offentliggjort af Kommissionen eller oplysninger indhentet fra dens regnskabssystem (for så vidt angår SIS II og VIS). Dette beløb omfatter ikke omkostningerne i forbindelse med udviklingen af Eurodac, for hvilket der ikke var nogen samlede tal tilgængelige.

⁴ Dette beløb omfattede eu-LISA's 2017-forpligtelser med direkte tilknytning til de informationssystemer, der er omfattet af revisionen, og Frontex' 2017-forpligtelser vedrørende Eurosur samt GD HOME's gennemførelse af betalingsbevillinger vedrørende SIS/VIS/Eurodac i 2017.

⁵ Revisionsrettens særberetning nr. 3/2014 "Erfaringer fra Kommissionens udvikling af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)".

Revisionens omfang og revisionsmetoden

09 EU arbejder vedvarende på at forbedre sikkerheden ved EU's grænser, som er et vigtigt spørgsmål for EU-borgerne. I lyset af det stigende pres på EU's ydre grænser på grund af den aktuelle situation på sikkerheds- og migrationsområdet var formålet med vores revision at identificere aspekter af udformningen og anvendelsen af disse systemer, som kan hjælpe grænsevagterne med at udføre deres arbejde på en mere effektiv måde. Derudover kan vores bemærkninger og anbefalinger bidrage til at målrette den EU-finansiering, der bevilges under den næste flerårige finansielle ramme til at støtte disse systemer.

10 Det overordnede revisionsspørgsmål var:

- Understøtter de primære EU-informationssystemer for intern sikkerhed grænsekontrollen på en effektiv måde?

11 Det overordnede revisionsspørgsmål blev opdelt i følgende underspørgsmål:

- Er EU's informationssystemer til sikring af indre sikkerhed velegnede til at fremme effektive grænsekontroller?
- Giver EU's informationssystemer til sikring af indre sikkerhed grænsevagterne relevante, rettidige og fyldestgørende oplysninger i forbindelse med deres grænsekontrol?

12 Revisionen omfattede følgende fem systemer: Schengeninformationssystemet (SIS II), visuminformationssystemet (VIS), Eurodac (European Asylum Dactyloscopy Database - system til sammenligning af fingeraftryk), det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) og passagerlistesystemerne (PNR).

13 Vi undersøgte, i hvor høj grad systemerne (både de nationale og de centrale komponenter i EU-systemerne) gjorde det muligt for grænsevagterne og andre embedsmænd at kontrollere enkeltpersoner, der rejser ind i Schengenområdet ved autoriserede grænseovergangssteder⁶, herunder landgrænseovergangssteder, havde

⁶ Vi har allerede undersøgt visse spørgsmål vedrørende ulovlig migration i særberetning nr. 6/2017 "EU's reaktion på flygtningekrisen: "hotspottilgangen"" og vil undersøge disse spørgsmål yderligere i kommende publikationer.

og lufthavne (der for visse medlemsstaters vedkommende er de eneste ydre EU-grænser).

14 Vi gennemgik og analyserede strategiske dokumenter, evalueringer og statistikker vedrørende de fem systemer, der er omfattet af vores revision, og forskellige dokumenter om gennemførelsen af systemerne på både nationalt og europæisk niveau. Derudover besøgte vi grænseovergangssteder og interviewede grænsemyndigheder i Finland, Frankrig, Italien, Luxembourg og Polen. Vi interviewede også medarbejdere i GD HOME, Frontex og eu-LISA.

15 Derudover gennemførte vi en spørgeundersøgelse henvendt til EU-grænsevagterne i 28 EU-medlemsstater og fire associerede Schengenlande (Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz) for at indhente deres synspunkter som brugere af systemerne. Vi fik 951 besvarelser.

Bemærkninger

Informationssystemerne er udformet på en sådan måde, at de fremmer effektiv grænsekontrol, men det tager lang tid at afhjælpe svagheder

16 Vi undersøgte, om de besøgte Schengenlande havde etableret informationssystemerne på den måde og på det tidspunkt, der var fastsat i den relevante EU-lovgivning. Vi undersøgte desuden Schengenevalueringmekanismen, og i hvilket omfang Schengenlandene havde brugt de tilgængelige EU-midler til at etablere og forbedre deres nationale systemer.

Informationssystemerne overholdt generelt EU-kravene, men var ikke lige effektive

17 De enkelte Schengenlande er eneansvarsvarlige for at beskytte deres egne grænser, men et effektivt samarbejde mellem dem for at beskytte området kræver en vis grad af harmonisering af grænsekontrollen. Mindstekrav til forvaltningen bidrager til at sikre konsekvens og kvalitet i grænsekontrollen og i de data, der registreres i informationssystemerne.

18 De enkelte Schengenlande skal etablere deres egne supplerende nationale systemer med forbindelse til de centrale EU-systemer. De Schengenlande, vi besøgte, havde alle gjort dette i overensstemmelse med kravene i den relevante lovgivning. Vi konstaterede dog, at selv om alle systemerne opfyldte de fælles mindstekrav, var de ikke lige effektive. Nedenstående punkter indeholder eksempler herpå.

19 Visse lande stiller ikke alle de funktioner, der er tilgængelige i de centrale EU-systemer, til rådighed via deres nationale systemer, hvilket gør grænsekontrollen mindre effektiv. Det centrale SIS II-system giver f.eks. mulighed for at opbevare og kontrollere fingeraftryk. Dette er vigtigt, fordi det ikke altid er muligt entydigt at identificere en person udelukkende ud fra grundlæggende personoplysninger såsom et navn eller en fødselsdato. Sådanne oplysninger kan forfalskes, eller en person kan nægte at give dem. Fingeraftryk gør det muligt at identificere en person med langt større sikkerhed. Muligheden for at foretage biometriske søgninger på basis af fingeraftryk opbevaret i SIS er dog endnu ikke tilgængelig i alle Schengenlandenes nationale systemer, eftersom nogle har brug for længere tid end andre til at implementere de nødvendige tekniske løsninger. Da fingeraftryksidentifikation blev

mulig på centralt niveau, var der kun ti Schengenlande, der bekræftede, at de var klar til at benytte denne mulighed.

20 Grænsevagter, der kontrollerer et visum eller pas får nogle gange fejlmeddelelser fra systemerne. Der kan være flere årsager hertil, såsom fingeraftryk af utilstrækkelig kvalitet, problemer med forbindelsen eller problemer med at læse visummet. De centrale EU-systemer angiver sædvanligvis fejlsens art, men visse nationale systemer, såsom Luxembourgs og Finlands, angiver blot, at der er en fejl, uden at angive hvilken type. Det betyder, at grænsevagterne skal undersøge, hvad der ligger til grund for fejlen, og eventuelt henvise passageren til yderligere kontrol ("efterfølgende kontrol"), hvilket forsinker kontrollen og passagerens rejse.

21 For så vidt angår SIS II, kan Schengenlandene enten tilgå og indsende forespørgsler til den centrale database eller oprette deres eget nationale eksemplar til formålet. De fleste lande anvender deres egne nationale eksemplarer, mens andre (Danmark, Finland, Liechtenstein, Norge og Slovenien) arbejder med direkte forbindelse til den europæiske database. De Schengenlande, der bruger nationale eksemplarer af SIS II, skal sørge for, at disse til enhver tid er synkroniseret med den centrale europæiske database, for at sikre, at grænsekontrollen foregår på grundlag af de seneste oplysninger. I to af de undersøgte lande (Polen og Frankrig) var der imidlertid ifølge evalueringerne uoverensstemmelser mellem oplysningerne i de nationale eksemplarer og i den centrale database.

22 Vi konstaterede endvidere, at visse retlige begrænsninger i medlemsstaterne (regler om databeskyttelse og national sikkerhed) forhindrede en effektiv fælles anvendelse af menneskelige ressourcer. Grænsevagter, der besøger et andet Schengenland (f.eks. for at yde bistand i forbindelse med skærpede kontrolforanstaltninger under migrationskrisen i Grækenland og Italien), må faktisk ikke bruge det pågældende lands nationale systemer. De kan som princip ikke foretage kontroller uafhængigt, men udelukkende bistå de nationale grænsevagter. De kan i varierende grad bidrage til den efterfølgende kontrol (et Schengenland kan f.eks. bruge en ekspert i forfalskede dokumenter fra et andet Schengenland), men de kan kun yde begrænset bistand i forbindelse med dokumentkontroller ved grænseovergangsstederne (første kontrol). En anden hindring er de sproglige udfordringer, der er forbundet med at arbejde i et andet Schengenland.

23 De fordele, som grænsevagterne drager af systemerne, afhænger af, hvor veluddannede de er i brugen heraf. Vi konstaterede, at der ikke var indført noget uddannelsesmiljø for SIS II og VIS på nationalt plan i de medlemsstater, vi besøgte, så grænsevagterne måtte øve sig i brugen heraf "live" frem for i et "sikkert" miljø, hvor de

kan opleve funktioner og scenarier, som de ikke møder ofte i forbindelse med deres arbejde (f.eks. et hit, der identificerer en mistænkt terrorist eller en savnet mindreårig ved et grænseovergangssted).

Forsinkelser i gennemførelsen af Eurosur og PNR forhindrede grænsemyndighederne i at udveksle vigtige oplysninger

24 For så vidt angår Eurosur og PNR var gennemførelsesbestemmelserne anderledes end for de systemer, der udvikles og forvaltes af eu-LISA. Implementeringen af begge systemer led af forskellige årsager under visse overskredne frister og forsinkelser. Derfor var vigtige oplysninger, som disse systemer skulle formidle, utilgængelige i flere måneder.

25 Eurosur blev udviklet af Frontex (den europæiske komponent) og af medlemsstaterne (de nationale komponenter). Systemets slutbrugergrænseflade er den samme for alle deltagende nationale myndigheder. Systemet skal forbedre samarbejdet mellem Frontex og EU-medlemsstaterne for at øge deres kendskab og evne til at reagere på situationen ved EU's ydre grænser. Medlemsstaterne bør bidrage med oplysninger om situationen ved deres grænser (kendt som deres "nationale situationsbilleder" med oplysninger om uautoriserede grænsepassager, grænseoverskridende kriminalitet, krisesituationer og andre hændelser, som er relevante for kontrollen ved de ydre grænser) for at opbygge fælles efterretninger og et situationsbillede på EU-niveau. Det er f.eks. nyttigt i forbindelse med prioriteringen af udsendelse af grænsevagter eller sporing af mistænkelige køretøjer/fartøjer.

26 Forsinkelserne i forbindelse med Eurosur vedrørte etableringen af nationale koordinationscentre. Nationale koordinationscentre koordinerer udvekslingen af oplysninger mellem alle de myndigheder, der er ansvarlige for overvågningen af de ydre grænser. I henhold til Eurosurforordningen skulle medlemsstaterne have oprettet deres nationale koordinationscentre inden december 2014. Ifølge en evaluering næsten fire år senere overholdt flere medlemsstater stadig ikke kravene fuldt ud⁷. Hertil kommer, at kun halvdelen af medlemsstaterne udvekslede oplysninger på frivillig basis om deres udsendelse af overvågningsressourcer og yderligere oplysninger fra deres nationale situationsbilleder.

⁷ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur), COM(2018) 632 final.

27 Gennemførelsen af Eurosur var også forsinket på EU-niveau. Frontex opnåede først den nødvendige sikkerhedscertificering af sit netværk ved udgangen af 2017 - tre år efter, at lovgivningen var trådt i kraft. Uden denne certificering var det ikke muligt at udveksle klassificerede oplysninger via Eurosurnetværket. Forsinkelserne i gennemførelsen af Eurosur betød, at EU-situationsbilledet var ufuldstændigt, hvilket begrænsede samarbejdet mellem medlemsstaterne.

28 PNR er endnu ikke fuldt ud operationelt. I modsætning til de øvrige systemer blev det oprettet ved et direktiv i stedet for en forordning. Medlemsstaterne skulle således hver især oprette deres egne PNR-systemer uden nogen fælles europæisk platform. Beslutningen om at gennemføre systemet på decentralt niveau skyldtes primært uenighed om beskyttelse, opbevaring og videregivelse af personoplysninger.

29 Mange medlemsstater gennemførte ikke PNR-direktivet rettidigt. 14 medlemsstater gennemførte ikke reglerne om passagerlisteoplysninger rettidigt⁸. De skulle efterkomme direktivet⁹ senest den 25. maj 2018. Ved udgangen af marts 2019, ti måneder efter fristen, havde Spanien, Nederlandene og Finland imidlertid stadig ikke underrettet Kommissionen om foranstaltninger truffet på nationalt plan for at gennemføre PNR-direktivet¹⁰.

30 I henhold til PNR-direktivet skal der videregives passageroplysninger fra alle flyvninger til og fra Schengenområdet. På tidspunktet for vores revision havde ingen af de besøgte medlemsstater, bortset fra Luxembourg, indgået aftaler med alle relevante luftfartsselskaber herom.

31 PNR-oplysningerne skulle fungere som et vigtigt redskab til at forebygge, afsløre og efterforske terrorisme og anden grov kriminalitet. Ved at sammenligne PNR-oplysninger med oplysninger i sikkerhedsdatabaser får de relevante myndigheder mulighed for at opdage farlige enkeltpersoner. Det forhold, at visse PNR-systemer endnu ikke er på plads, gør, at grænsemyndighederne i de pågældende lande ikke på forhånd bliver informeret om højrisikopersoner, der krydser deres grænser.

⁸ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-18-4486_da.htm.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet.

¹⁰ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-19-1472_da.htm

32 Eftersom passagerlisteoplysningerne udelukkende omfatter identitets- og rejseoplysninger, er det nødvendigt at konsultere andre databaser for at undersøge, om en given passager udgør en sikkerhedsrisiko. De fleste medlemsstater bruger SIS II til dette formål. Forordningen giver dog mulighed for forskellige fortolkninger. Ifølge Frankrigs fortolkning af SIS II-forordningen giver forordningen f.eks. ikke mulighed for at bruge SIS II-forespørgsler på passagerlister. I praksis betyder det, at når passagerlisterne kontrolleres med henblik på at opdage mistænkte terrorister, bruger Frankrig kun oplysninger fra landets nationale databaser. Hvis der er en indberetning om en mistænkt person i SIS II, og den mistænkte er kendt af andre europæiske myndigheder, men ikke de franske myndigheder, vil den pågældende person ikke blive opdaget i forbindelse med deres kontrol af passagerlisteoplysningerne.

I forbindelse med Schengenevalueringerne foretages der en vurdering af den nationale grænsekontrol, men det tager lang tid at afhjælpe svagheder

33 Siden 2013 har Schengenlandene og Kommissionen i fællesskab været ansvarlige for gennemførelsen af den overvågnings- og evalueringsmekanisme, der er fastlagt i lovgivningen om Schengenområdet ("Schengenreglerne"). Formålet med mekanismen er at sikre, at Schengenlandene anvender Schengenreglerne effektivt, konsekvent og gennemsigtigt. Vi undersøgte, om mekanismens målsætning er ved at blive nået.

34 Det nuværende flerårige evalueringsprogram blev udarbejdet i 2014 for perioden 2015-2019 og omfatter alle 26 Schengenlande. Hvert land evalueres én gang i løbet af den femårige periode.

35 *Tekstboks 1* beskriver et standardevalueringsbesøg. Evalueringsteamets medlemmet udpeges af Schengenlandene baseret på en indkaldelse fra Kommissionen (hver evaluering er genstand for en særskilt indkaldelse, hvor Schengenlandene har to uger til at udpege evaluatorerne). Evaluatorer fra eu-LISA kan deltage i besøgene, men gør det ikke almindeligvis. Omkostningerne til Schengenevalueringerne er forholdsvis lave i forhold til udgifterne til informationssystemerne. Kommissionen bevilgede 11,9 millioner euro til Schengenevalueringerne for perioden 2014-2018. Det nuværende flerårige program er blevet gennemført som planlagt via årlige evalueringsprogrammer.

Tekstboks 1

Schengenevalueringsteamets besøg i Schengenlandene

I juli måned, året før de skal være vært for et evalueringsbesøg, modtager de relevante medlemsstater et standardspørgeskema, som de har otte uger til at besvare. Evalueringsteamet forbereder sine besøg baseret på de modtagne svar.

Evalueringsbesøgene varer normalt en uge. Teamene består af 6-8 evaluatore, der udpeges af Schengenlandene, og to repræsentanter fra Kommissionen. Teamets medlemmer har forskellige ekspertiseområder, hvilket gør det muligt for dem at dække alle aspekter af Schengenreglerne. Det enkelte team ledes af to ledende eksperter (en fra medlemsstaterne og en fra Kommissionen), som er ansvarlige for den endelige rapportens indhold og kvalitet.

Besøgene indledes på strategisk niveau med møder i ministerier og i grænsemyndighedens hovedkvarter, fulgt af aktiviteter på operationelt niveau. Evalueringsteamets medlemmer fordeles ud på deres forskellige ekspertiseområder og mødes med forskellige nationale aktører, såsom grænsevagter, politibetjente og IT-eksperter.

I forbindelse med Schengenevalueringen af implementeringen af SIS II i Frankrig i 2017 besøgte teamet f.eks. 38 steder i landet, herunder det nationale SIS II-IT-center, politistationer, toldsteder, havne, lufthavne og jernbanestationer.

36 Vi undersøgte Schengenevalueringerne af de lande, vi besøgte. Vi konstaterede, at evalueringerne var grundige og metodiske og vedrørte centrale aspekter af systemerne. De indeholdt en række detaljerede operationelle anbefalinger og specifikke anbefalinger til forbedring af informationssystemerne. Det kan dog tage flere år at afhjælpe de konstaterede svagheder.

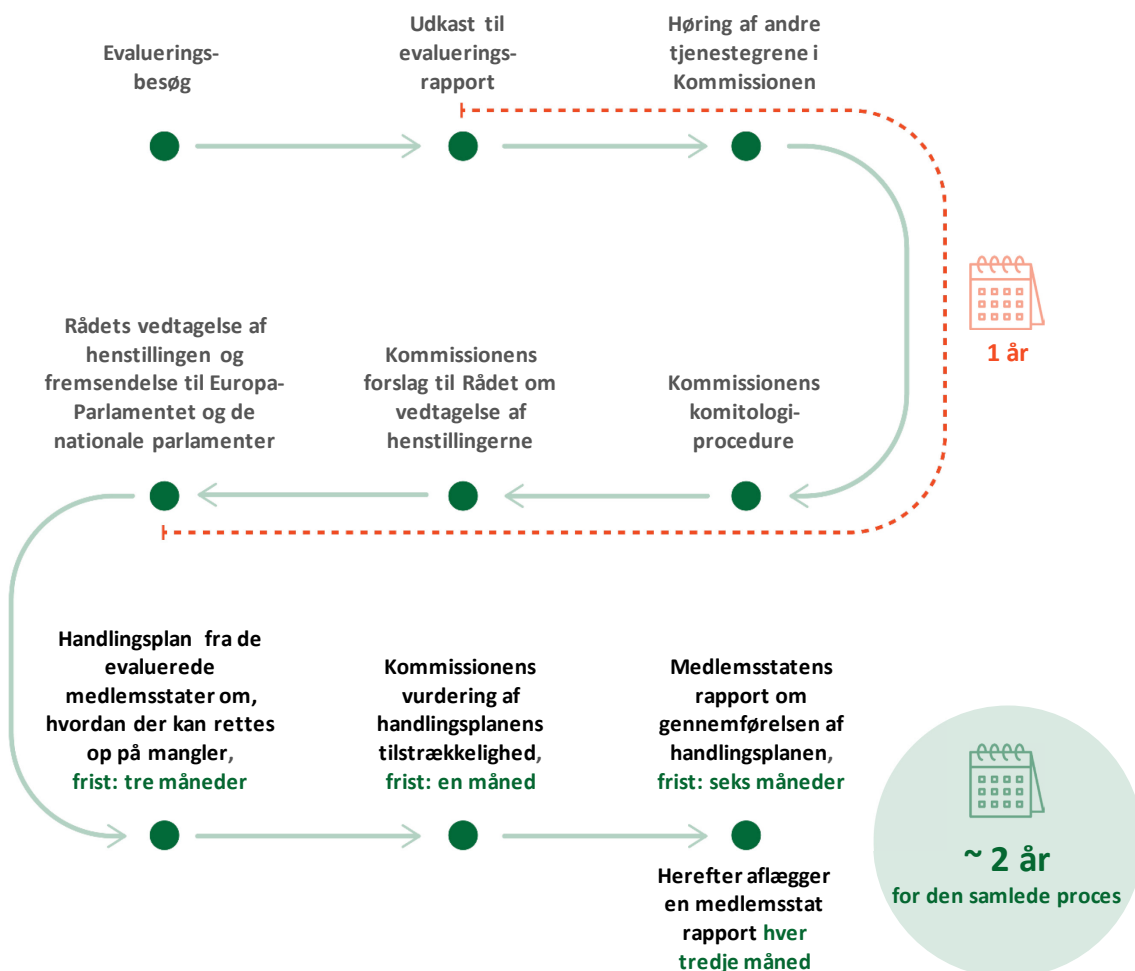
37 Udkastet til evalueringsrapport færdiggøres seks uger efter evalueringsmissionen, men det kan tage op til et år, før Kommissionen har vedtaget rapporten, og Rådet har vedtaget henstillingerne. Denne proces indebærer flere høringer med Schengenlandet og Kommissionen. Der er ingen faste frister for disse høringer.

38 Når Rådet vedtager henstillingerne, har de berørte Schengenlande tre måneder til at forelægge en handlingsplan for opfølgning på Rådets henstillinger. Denne handlingsplan skal gennemgås og godkendes af Kommissionen og evalueringsteamet.

39 Der er ingen frist for gennemførelsen af handlingsplanerne, men Schengenlandene skal indlede rapporteringen om deres gennemførelse senest seks måneder efter godkendelsen af planen. Det betyder, at det - fra det tidspunkt, hvor

eventuelle mangler opdages - kan tage næsten to år, før et Schengenland indleder rapporteringen om de korrigerende foranstaltninger, det har truffet. **Figur 4** illustrerer proceduren efter et evalueringsbesøg.

Figur 4 - Schengenevalueringens mekanisme proceduremæssige skridt

Kilde: Revisionsretten.

40 Hidtil har intet Schengenland været genstand for mere end ét anmeldt evalueringsbesøg under den nuværende evalueringscyklus. Kommissionen forlader sig på Schengenlandenes egen rapportering om deres gennemførelse af den vedtagne handlingsplan. Der er derfor en risiko for, at der ikke rettes op på mangler før den næste runde af evalueringer fem år senere. Herefter kan der gå yderligere to år, inden landets myndigheder træffer korrigerende foranstaltninger.

41 Kommissionen kan foreslå opfølgende besøg, hvis et Schengenland ikke gennemfører sin handlingsplan, men der er ikke andre mekanismer til at håndhæve gennemførelsen. Rådet kan i teorien - hvis der konstateres vedvarende alvorlige mangler i et Schengenland på området forvaltning af den ydre grænse - baseret på et

forslag fra Kommissionen henstille, at landet genindfører kontroller ved sine grænser til andre Schengenlande.

42 I henhold til forordningen fra 2013 om Schengenevalueringsmekanismen¹¹ skal Kommissionen hvert år fremlægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de gennemførte evalueringer, de fremsatte henstillinger og status for afhjælpende foranstaltninger. Kommissionen har endnu ikke udarbejdet en sådan rapport.

43 Bortset fra Finland, hvis evalueringsrapport ikke var blevet afsluttet på revisionstidspunktet, var alle de besøgte Schengenlande blevet evalueret. Vi fulgte op på deres fremskridt med gennemførelsen af handlingsplanerne og konstaterede, at de var gennemført i varierende grad. Ifølge den indsendte dokumentation havde Polen gennemført 79 % af sine henstillinger to år efter evalueringsbesøget, Frankrig havde gennemført 87 % af henstillingerne fire år efter evalueringsbesøget, og Luxembourg, som blev evalueret i 2018, havde gennemført 92 % af henstillingerne. Ifølge dokumentationen fra Italien var landet, to år efter evalueringsbesøget, i færd med at gennemføre 15 % af henstillingerne.

EU-medlemsstaterne bruger kun i begrænset omfang de tilgængelige EU-midler til at forbedre de informationssystemer, der bruges til grænsekontrollen

44 Det primære EU-instrument til støtte af grænsekontrol er Fonden for Intern Sikkerhed (ISF) med en oprindelig bevilling på 3,8 milliarder euro for perioden 2014-2020. Den består af:

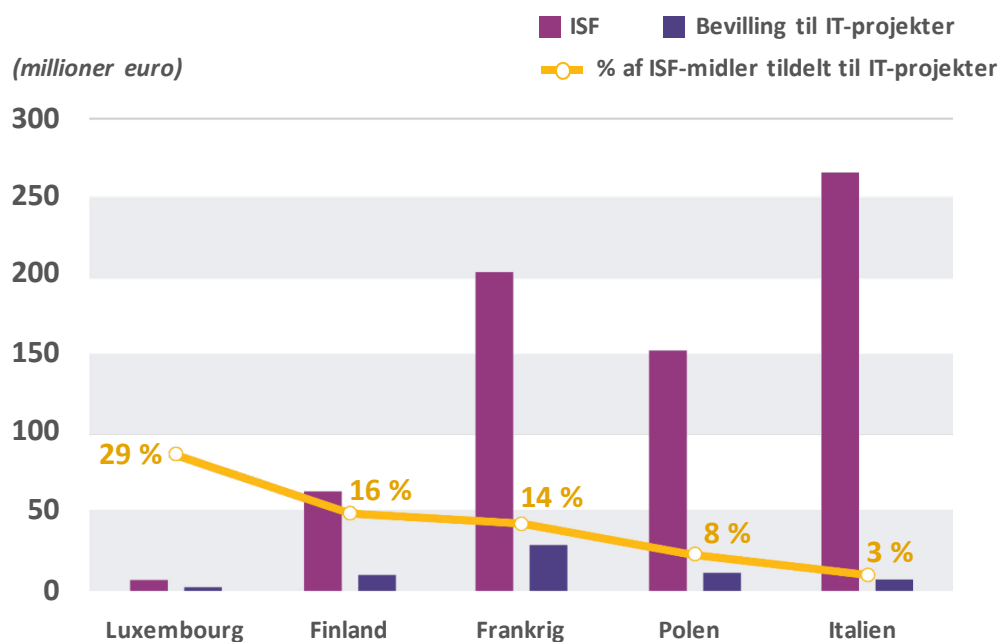
- instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik (2,76 milliarder euro). Alle EU-medlemsstater, bortset fra Irland og Det Forenede Kongerige, deltager i gennemførelsen af instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik. De fire associerede Schengenlande (Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz) deltager også i instrumentet.
- instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (1,04 milliarder euro), herunder smugling af migranter. Alle EU-medlemsstater, bortset fra Danmark og Det Forenede Kongerige, deltager i gennemførelsen af dette instrument.

¹¹ Artikel 20 i Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7.10.2013.

45 De fleste af medlemsstaterne indberettede kun begrænsede udgifter før 2017. Eftersom anvendelsen af midlerne blev indledt på et sent tidspunkt, har medlemsstaterne været langsomme om at bruge dem. Ifølge Kommissionen er de tunge udbudsprocedurer den primære årsag til dette. De medlemsstater, der var omfattet af revisionen, bemærkede også den yderligere administrative byrde. De bemærkede f.eks., at selv en begrænset stigning i det beløb, der bevilges til et nationalt program, kræver en fuldstændig revision af programmet.

46 De lande, der er omfattet af revisionen, afsatte 3-29 % af deres bevillinger fra Fonden for Intern Sikkerhed (61,2 millioner euro) til de fem reviderede systemer (jf. [figur 5](#)). Heraf bevilgede de 43 % (26,5 millioner euro) til vedligeholdelsesprojekter og 57 % (34,7 millioner euro) til udvidelsesprojekter. De har hovedsagelig brugt midlerne til vedligeholdelse af SIS II og VIS og udvidelser af Eurosur og PNR.

Figur 5 - Procentdel af ISF-midler tildelt til IT-projekter

Kilde: Den Europæiske Revisionsret baseret på data fra Kommissionen.

Grænsevagterne får ikke altid fuldstændige data fra systemerne, hvilket undergraver kontrollens effektivitet

47 Vi undersøgte, i hvilket omfang medlemsstaterne udveksler relevante, rettidige og fuldstændige oplysninger via de informationssystemer, der er omfattet af revisionen. Vi undersøgte tilgængelige statistikker for at vurdere, i hvilket omfang Schengenlandene bruger systemerne til deres grænsekontrol og til at udveksle oplysninger. Vi undersøgte desuden, om landene registrerede fuldstændige oplysninger omgående.

Medlemsstaterne gør i stigende grad brug af systemerne til at udveksle oplysninger, men kontrollerne kunne være mere systematiske

48 Fra det tidspunkt, hvor en person møder op ved et grænseovergangssted ved Schengenområdet ydre grænser, har grænsevagterne brug for de europæiske informationssystemer til at bekræfte den pågældende persons identitet og kontrollere, om vedkommende har tilladelse til at rejse ind i Schengenområdet.

SIS II

49 Alle Schengenlande, som har oplysninger om en person, som skal pågribes ved grænsen (i henhold til den relevante lovgivning), skal oprette en indberetning i SIS II. Det gør det muligt for grænsevagter i alle deltagende lande at reagere på det, når de støder på den pågældende person i forbindelse med deres grænsekontrol (jf. [tekstboks 2](#)).

Tekstboks 2

Sådan rammes det rette mål

Når en person forelægger et rejsedokument, bruger grænsevagten en scanner, som læser en identifikator på rejsedokumentet. De mest moderne dokumenter indeholder en elektronisk chip, mens ældre dokumenter er forsynet med en særlig kode i bunden af siden (kendt som det maskinlæsbare felt), og andre dokumenter ikke har nogen identifikator (f.eks. de fleste italienske ID-kort). Hvis dokumentets nummer ikke kan hentes af scanneren, kan en grænsevagt indtaste det manuelt i systemet.

Baseret på de data, der overføres til computeren, sendes en forespørgsel om en person til de nationale eller europæiske SIS II-databaser. Hvis der er et match

mellem en post i en database og de data, der indsamles af grænsevagten, kaldes det et "hit".

Hvis den oprindelige indberetning i databasen blev oprettet i et andet land end det, hvorfra forespørgslen er sendt, kaldes hittet et "udenlandsk hit".

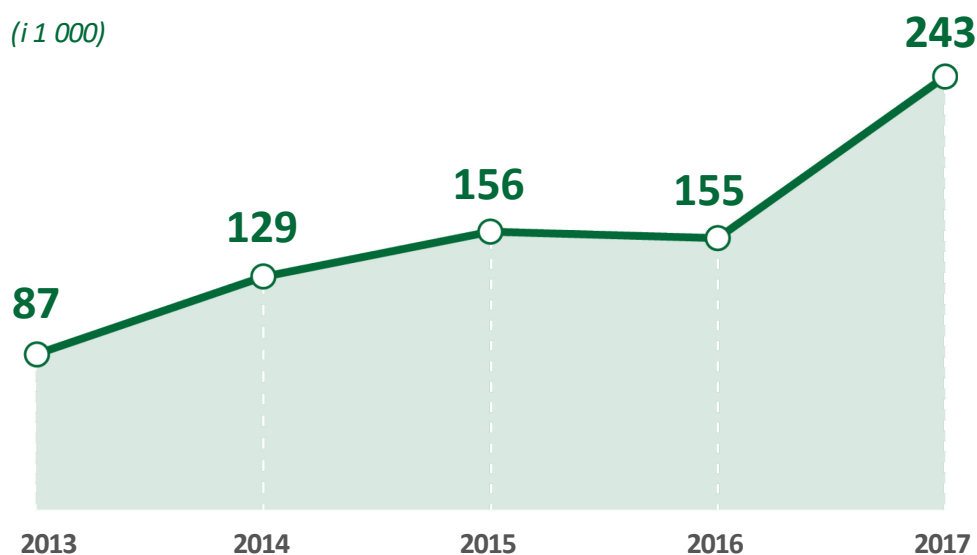
Hits kan forekomme, hvis de relevante myndigheder har registreret en person som eftersøgt, eller rejsedokumentet er markeret i systemet.

De myndigheder, der udsteder en indberetning, har imidlertid ikke altid alle de oplysninger, der er nødvendige for entydigt at identificere en person. Der kan derfor forekomme match for en person, der ikke reelt er den eftersøgte person, men som har det samme navn. Denne type match kaldes et *falsk positivt resultat*. I sådanne tilfælde skal grænsevagterne træffe yderligere foranstaltninger for at fastlægge den pågældende persons identitet.

Biometriske data (dvs. fingeraftryk) betragtes generelt som en metode til entydigt at identificere en person. Et stigende antal indberetninger i SIS II indeholder derfor oplysninger om fingeraftryk.

50 Vi konstaterede, at antallet af hits vedrørende eftersøgte personer og genstande baseret på indberetninger fra andre lande næsten blev tredoblet i perioden 2013-2017 (jf. [figur 6](#)).

Figur 6 - Antal hits i SIS II baseret på indberetninger fra andre lande

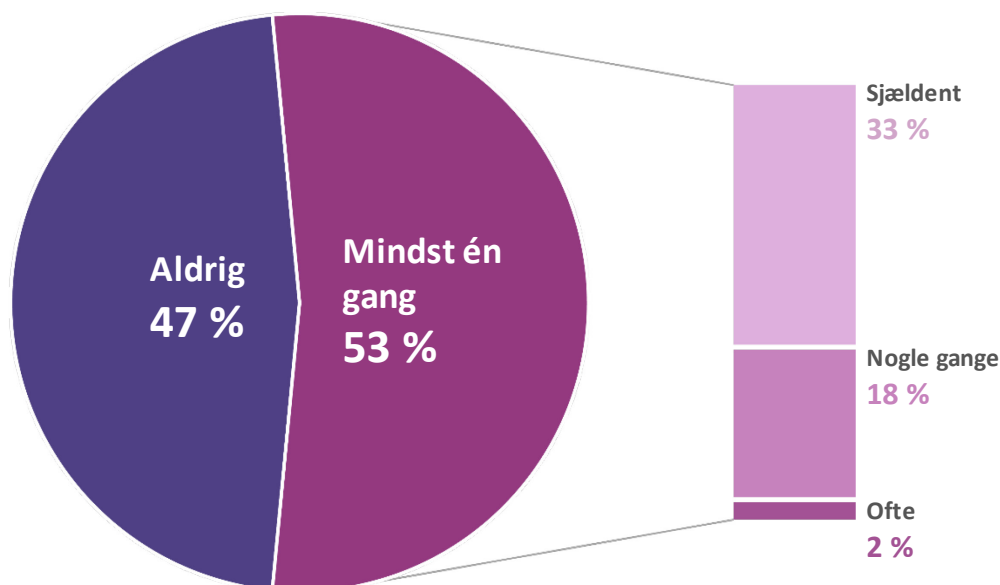
Kilde: Revisionsretten baseret på data fra eu-LISA.

51 Det stigende antal hits er i tråd med den støtste stigning i antallet af indberetninger i SIS II, fra omkring 50 millioner i 2013 til over 76 millioner i 2017. De fleste af indberetningerne (76 %) vedrørte mistede eller stjålne dokumenter.

52 Ifølge Eurostatdata¹² lå antallet af tredjelandsstatsborgere, der blev nægtet indrejse ved de ydre grænser, på mellem 440 000 (2017) og næsten 500 000 (2009). Informationssystemerne yder den nødvendige støtte til identificering af de hyppigst registrerede årsager til afvisning. Schengenlandene præciserer eller registrerer dog ikke altid årsagen til, at en person er blevet nægtet indrejse ved den ydre grænse.

53 Som beskrevet ovenfor stiger antallet af forespørgsler indsendt til informationssystemerne konstant. I forbindelse med revisionsinterviewene erklærede de nationale myndigheder, at de kontrollerer alle enkeltpersoner, der forsøger at krydse den ydre grænse. Vores spørgeundersøgelse afslørede dog, at over halvdelen af grænsevagterne havde stået i en situation, hvor de havde været nødt til at beslutte, om de skulle lade en person krydse grænsen, uden at konsultere systemerne.

Figur 7 - Spørgeundersøgelse: Har du nogen sinde været nødt til at træffe en beslutning om at lade nogen rejse ind, hvor du ikke havde adgang til systemets oplysninger?

Kilde: Revisionsrettens spørgeundersøgelse.

¹² https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-datasets/-/migr_eirfs.

54 Anvendelsen af informationssystemerne afhænger også af det eksterne miljø, hvori kontrollerne foretages. Visse typer grænsepassager er mere udfordrende end andre. I forbindelse med kontroller foretaget om bord på skibe er der f.eks. ofte problemer med internetforbindelsen. Vi observerede i forbindelse med vores besøg i to lande sådanne problemer, som forhindrede fyldestgørende grænsekontrol. Gennemførelse af kontroller på tog i bevægelse er forbundet med lignende tekniske udfordringer.

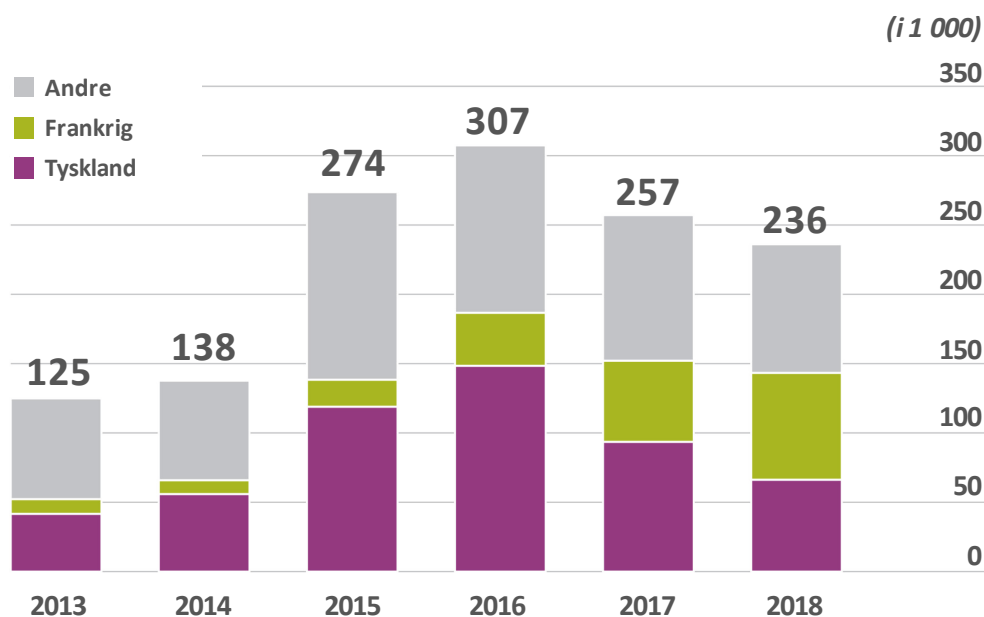
Eurodac

55 Et andet eksempel på stigende dataudveksling mellem Schengenlandene er dataudvekslingen via Eurodacsystemet, som gør det muligt at registrere asylansøgere og personer, der forsøger at krydse grænsen ulovligt, ved at optage fingeraftryk. Siden 2003 har der været en aftale¹³ mellem EU-medlemsstaterne om, at asylansøgninger skal behandles i det land, hvor ansøgeren først erklærer, at han eller hun har til hensigt at søge asyl. Når en national myndighed sammenligner en persons fingeraftryk med dem, der er registreret i Eurodac, kommer der et hit, hvis den pågældende person tidligere har ansøgt om asyl i et andet EU-land og skal returneres dertil.

56 Antallet af asylansøgninger indgivet af personer, der allerede havde indgivet en asylansøgning i en anden medlemsstat, steg betydeligt frem til 2016, hvor migrationskrisen toppede. De fleste asylansøgere søgte asyl i Frankrig eller Tyskland efter oprindeligt at være ankommet i et andet EU-land, som det fremgår af [figur 8](#).

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne ("Dublin II-forordningen").

Figur 8 - Asylansøgere, der tidligere har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat

Kilde: Revisionsretten baseret på data fra eu-LISA.

Passagerlister

57 PNR er et nyt system. Medlemsstaternes retsgrundlag for gennemførelsen heraf er det samme, men deres mulighed for at bruge systemet til at udveksle oplysninger er fortsat begrænset, som det fremgår af punkt **28**.

Eurosur

58 Anvendelsen af Eurosur varierer i høj grad mellem medlemsstaterne. I perioden 2013-2017 blev over 140 000 hændelser registreret i Eurosur. Flere deltagerlande registrerede dog ikke et betydeligt antal hændelser¹⁴. Østrig, Belgien, Cypern, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Danmark, Frankrig, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Portugal, Sverige og Slovenien registrerede hver under 5 000 hændelser, mens Ungarn, som var det mest aktive land, registrerede over 25 000. Den type oplysninger, som medlemsstaterne udveksler, varierer også. De kan vælge, om de kun vil registrere obligatoriske oplysninger (f.eks. oplysninger om ulovlig migration og grænseoverskridende kriminalitet og oplysninger fra overvågningen af land- og søgrænserne) eller mere omfattende yderligere oplysninger, såsom

¹⁴ Evaluering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 af 22. oktober 2013 om oprettelse af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur), SWD(2018) 410 af 19.12.2018.

oplysninger om retlige eller administrative skridt efter pågribelsen og oplysninger om luftgrænser og kontroller ved grænseovergangssteder. Finland har f.eks. valgt at videregive alle oplysninger fra landets nationale situationsbillede, både obligatoriske og valgfri, mens Polen og Frankrig kun registrerer obligatoriske oplysninger.

VIS

59 Schengenlandene har en fælles visumpolitik. De kan udstede fælles visa til kortvarigt ophold, som gør det muligt for indehaveren at opholde sig i op til 90 dage i et hvilket som helst af de 26 Schengenlande. I 2018 udstedte Schengenlandene over 14 millioner Schengenvisa til kortvarigt ophold¹⁵.

60 Systemet gør det muligt at kontrollere en Schengenvisumindehavers identitet hvor som helst i Schengenområdet. Indehaveren af et Schengenvisum kan krydse områdets ydre grænser flere gange i forskellige medlemsstater. VIS-statistikker viser, hvor mange gange der ansøges om visa ved grænserne. I de første ni måneder af 2017 blev der foretaget 35 millioner visumkontroller ved grænserne, mens der blev udstedt 12 millioner visa i denne periode. Antallet af kontroller varierer betydeligt mellem Schengenlandene.

61 Vi konstaterede, at de fem lande (Frankrig, Tyskland, Italien, Spanien og Grækenland), der udstedte flest visa i perioden fra oktober 2015 til september 2017, foretog færre visumkontroller ved deres grænser end antallet af udstedte visa. Disse lande udstedte i alt næsten 18 millioner visa, men udførte under 14 millioner kontroller.

62 I teorien kan det skyldes, at et stort antal rejsende med visa udstedt af de pågældende lande, kom ind i Schengenområdet via et andet land eller udskød eller aflyste deres rejse. Eftersom de fleste rejsende sandsynligvis ansøger om visa fra det land, de har til hensigt at rejse ind i, og fordi et Schengenvisum koster penge¹⁶, kan det dog også betyde, at visa ikke kontrolleres systematisk ved alle grænseovergangssteder.

¹⁵ <https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/visa-policy#stats>.

¹⁶ Et Schengenvisum koster 60 euro.

Oplysningerne var ikke fyldestgørende i visse af systemerne

63 Det er meget vigtigt, at dataene i informationssystemerne er af høj kvalitet. Registreringen af data i systemet hører under de retlige og retshåndhævende myndigheders - samt medlemsstaternes nationale grænsemyndigheders - ansvar. Grænsevagterne bruger disse data som deres grundlag for at træffe beslutninger, der påvirker de europæiske borgeres sikkerhed.

64 I overensstemmelse med EU-lovgivningen ligger ansvaret for datakvaliteten hos medlemsstaterne. Vi konstaterede derfor, at der kun i begrænset omfang henvises til procedurerne for datakvalitetskontrol på EU-plan. Kun Eurodacforordningen dannede grundlag for en ramme for kvalitetskontrol af fingeraftryk ved at gøre eu-LISA ansvarlig for at fastsætte kvalitetsstandarder.

65 SIS II-forordningen inddrog ikke Kommissionen eller eu-LISA i datakvalitetssikringen. I stedet gjorde den medlemsstaterne ansvarlige for at sikre, at oplysningerne i systemet er korrekte, aktuelle og relevante¹⁷. De nationale myndigheder koordinerer, hvordan SIS II fungerer, og er ansvarlige for at koordinere kvalitetskontrollen af de oplysninger, der registreres i systemerne¹⁸.

66 Datakvalitet kom mere i højsædet i 2018 med den nye eu-LISA-forordning¹⁹, som gav Kommissionen og eu-LISA ansvarsområder inden for kvalitetssikring. Forordningen indførte et krav om, at eu-LISA skal foretage automatisk datakvalitetskontrol og aflægge rapport om datakvalitetsindikatorer for SIS II, VIS og Eurodac.

67 Siden april 2017 har eu-LISA foretaget automatiserede månedlige kvalitetskontroller af visse SIS II-indberetninger (f.eks. med henblik på problemer med translitteration af navne fra sprog med ikkelatinske alfabeter eller automatiske kontroller, der udelades ved at indtaste generiske ord som f.eks. "UKENDT"). Disse kontroller munder ud i en rapport med oplysninger om hver enkelt indberetning med potentielle kvalitetsproblemer, og denne rapport overføres direkte til det pågældende land. I overensstemmelse med de lovgivningsmæssige krav til databeskyttelse kan eu-

¹⁷ Artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20.12.2006.

¹⁸ Artikel 7, idem.

¹⁹ Artikel 12 i forordning (EU) 2018/1726 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA).

LISA imidlertid ikke selv se disse individuelle indberetninger - agenturet kan kun se det samlede antal kvalitetsproblemer for hver type indberetning og hvert land.

68 De månedlige rapporter viser ca. tre millioner indberetninger om potentielle datakvalitetsproblemer (af i alt 82 millioner optegnelser i gennemsnit), hvilket betyder, at dataene måske ikke vil kunne opfylde kravene til datakvalitet i SIS II. Vi konstaterede, at hverken eu-LISA eller Kommissionen har håndhævelsesbeføjelser til at sikre, at medlemsstaterne løser problemer med datakvaliteten rettidigt. De månedlige rapporter viser da heller ikke nogen betydelig reduktion i antallet af SIS II-indberetninger vedrørende kvalitet. Eftersom eu-LISA ikke kan se de enkelte indberetninger, har agenturet heller ikke nogen mulighed for at se, om indberetningerne i en given måned er nye, eller der er tale om uafklarede problemer fra tidligere rapporter. Ud over denne oversigt, som kun i begrænset omfang er egnet som kvalitetsstyringsværktøj, fik vi ikke nogen dokumentation for andre automatiserede datakvalitetskontroller på EU-niveau.

69 Ifølge Kommissionens evaluering af SIS II²⁰ har Schengenlandene anført datakvalitetsproblemer som et hyppigt og tilbagevendende problem. Generelt kunne der udledes to primære datakvalitetsproblemer i de besøgte lande: Det ene vedrører dataenes fuldstændighed, og det andet vedrører forsinkelser i registreringen af data i systemerne.

70 Oplysningerne i systemet bør gøre det muligt for grænsevagterne entydigt at identificere den person, der kontrolleres, og afgøre, om den pågældende må passere grænsen. Vi konstaterede, at grænsevagterne ikke altid får de oplysninger fra systemet, der er nødvendige for at træffe denne afgørelse.

71 Vi fandt for eksempel indberetninger, hvor en persons fornavn var indsat som et efternavn, og manglende eller ufuldstændige fødselsdata gjorde det vanskeligt at identificere personen²¹. På grund af disse problemer kan grænsevagterne, når de

²⁰ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, artikel 43, stk. 3, og artikel 50, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 59, stk. 3, og artikel 66, stk. 5, i afgørelse 2007/533/RIA af 21.12.2016, s. 11.

²¹ Adskillige medlemsstater har angivet datakvalitetsproblemer som et hyppigt og tilbagevendende problem, som det fremgår af Kommissionens evaluering af SIS II, jf. rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, artikel 43, stk. 3, og artikel 50, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 59, stk. 3, og artikel 66, stk. 5, i afgørelse 2007/533/RIA af 21.12.2016.

kontrollerer et navn i SIS II, risikere at få hundredvis af resultater (hovedsagelig falsk positive resultater), som de er nødt til at kontrollere manuelt. Det gør ikke blot grænsekontrollen mindre effektiv, men øger også risikoen for at overse reelle hits.

72 Ufuldstændig registrering i SIS II begrænser også effektiviteten af de øvrige systemer, der er knyttet til SIS II. Et eksempel er, at når Schengenlandenes myndigheder kontrollerer passageroplysninger på passagerlisten, kontrollerer de den sædvanligvis med hensyn til indberetninger i SIS II. Ufuldstændige indberetninger genererer et stort antal falsk positive resultater, som fejlagtigt indikerer, at en passager er mistænkt. Eftersom alle indberetninger skal kontrolleres manuelt, skaber det en stor arbejdsbyrde for de passageroplysningsenheder, der behandler passagerlisterne. Passagerlisteoplysninger kan desuden også være ufuldstændige. Oplysningerne fra luftfartsselskabernes reservationssystemer kan indeholde så lidt som passagerens navn og rutenummeret.

73 VIS kan kun registrere Schengenvisa til kortvarige ophold, selv om Schengenlandene stadig bruger over 200 forskellige typer nationale visa og opholdstilladelser, som gør det muligt for tredjelandsstatsborgere at rejse ind og rundt i Schengenområdet. Disse visa/opholdstilladelser er kun registreret i nationale databaser, som ikke deles med andre lande. I 2017 blev der udstedt næsten 2,6 millioner opholdstilladelser af den type i Schengenområdet²². Der er på nuværende tidspunkt ikke noget retsgrundlag for at registrere disse tilladelser i det centrale VIS-system.

74 Kommissionen har konstateret, at dette informationshul eksisterer, og arbejder i øjeblikket på en forordning, som skal løse problemet²³. Eftersom disse rejседokumenter kan være gyldige i op til ti år, vil de ligge uden for systemet i årevis, før informationshullet er lukket.

²² Eurostat-statistikker (første opholdstilladelser i 2017):

http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=migr_resfirst&lang=en.

²³ COM(2018) 302, forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, forordning (EF) nr. 810/2009, forordning (EU) 2017/2226, forordning (EU) 2016/399, forordning XX/2018 [forordningen om interoperabilitet] og beslutning 2004/512/EF og om ophævelse af Rådets afgørelse 2008/633/RIA.

75 For så vidt angår Eurosur, er en af svaghederne, at medlemsstaterne indgiver deres rapporter i forskellige formater. Det betyder, at oplysningerne ikke let kan samles eller måske slet ikke er tilgængelige for andre medlemsstater af tekniske årsager.

76 Data registreres normalt manuelt i Eurosur. Når der er et stigende antal hændelser ved grænserne, kan det være vanskeligt for en operatør at registrere dem hurtigt i systemet. Dermed risikerer man, at datakvaliteten forringes²⁴. Visse medlemsstater registrerer desuden hændelser fra gang til gang, mens andre kun indsender samlede data. Nogle medlemsstater opretter en hændelsesrapport for hver enkelt person, mens andre opretter én hændelsesrapport om flere personer. Det gør statistikkerne om det antal hændelser, medlemsstaterne indberetter, irrelevante, fordi de ikke viser problemets reelle omfang. Det gør det også vanskeligt for Frontex at overvåge udviklingen og prioritere tildelingen af yderligere ressourcer efter behov.

Hændelser registreres ikke altid i systemerne med det samme

77 Grænsevagterne har brug for adgang til ajourførte oplysninger om de personer, der krydser grænsen, for at kunne udføre deres arbejde effektivt. Medlemsstaterne registrerer dog ikke altid oplysningerne, så snart de får kendskab til dem.

78 Passagerlisteoplysninger genereres i forbindelse med reservationen, og luftfartsselskaberne kan straffes med bøder for forsinket indgivelse af passagerlisterne. I forbindelse med VIS genereres oplysningerne automatisk, når der udstedes et visum. I forbindelse med Eurodac er der en lovbestemt frist for registrering af oplysninger om asylansøgere. SIS II og Eurosur har dog ikke sådanne specifikke frister for registrering af oplysninger²⁵.

79 Eurosur skal give oplysninger i realtid om situationen ved grænserne, men oplysningernes rettidighed afhænger af, hvor hurtigt medlemsstaterne registrerer dem. Visse af de lande, der er omfattet af vores revision, registrerer faktisk oplysninger

²⁴ Kilde: Evaluering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 af 22. oktober 2013 om oprettelse af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) af 19.12.2018, s. 44.

²⁵ Passagerlisteoplysninger genereres i forbindelse med reservationen, og luftfartsselskaberne kan straffes med bøder for forsinket indgivelse af passagerlisterne. I forbindelse med VIS genereres oplysningerne automatisk, når der udstedes et visum.

i Eurosur i realtid, men andre gør det kun en gang om ugen. Det betyder, at en hændelse ved grænsen (dvs. en stor gruppe af ankomne migranter) måske først dukker op i det europæiske system op til en uge senere.

80 Ifølge Dublinforordningen²⁶ er det det land, igennem hvilket asylansøgeren først rejste ind i EU, der er ansvarligt for at behandle asylansøgningen. Medlemsstaterne har højst 72 timer²⁷ til at optage fingeraftryk og overføre dem til Eurodac. Fristen løber fra det tidspunkt, hvor en person ansøger om asyl eller pågribes i forbindelse med en ulovlig passage af grænsen. Hvis asylansøgeren rejser til en anden medlemsstat, kan forsinket videregivelse af oplysningerne føre til, at den forkerte medlemsstat udpeges som ansvarlig for at behandle asylansøgningen (jf. punkt [55-56](#)).

Billede 1 - Optagelse af fingeraftryk til registrering i Eurodac

© EU, 2015/Kilde: Europa-Kommissionen - Audiovisual Service/Fotograf: Angelos Tzortzinis.

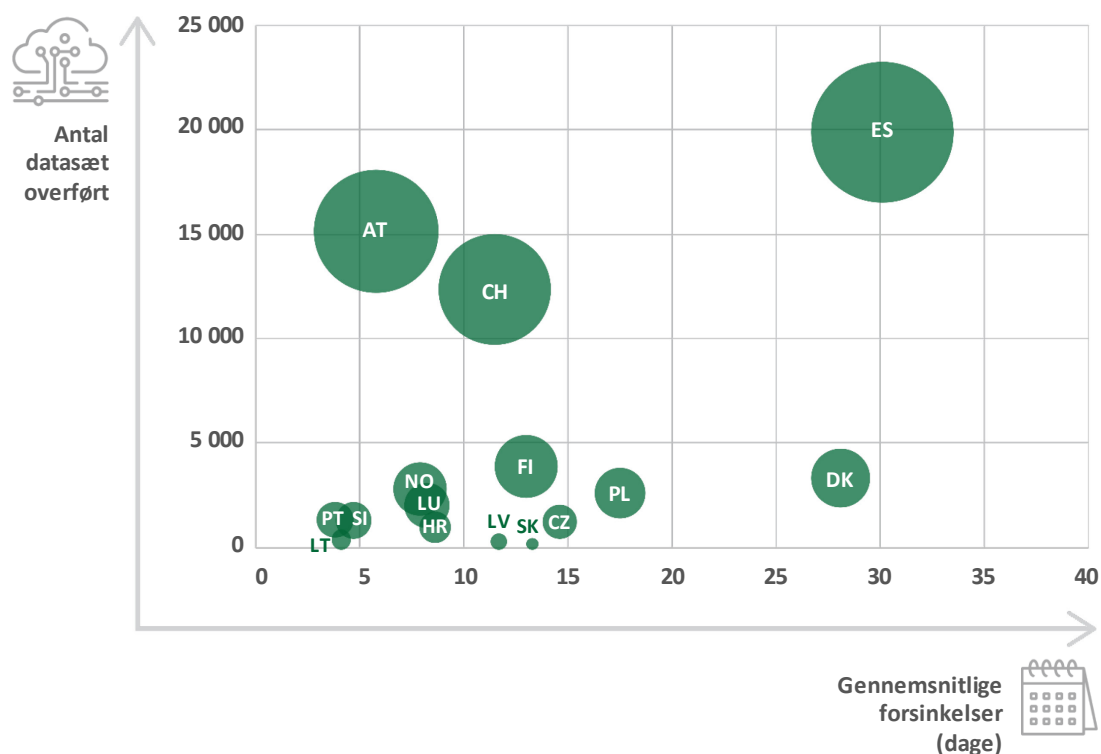
81 Siden Eurodac blev operationelt, har der ikke været et eneste år, hvor alle medlemsstaterne har indsendt de nødvendige oplysninger rettidigt. I 2017 overskred 15 landes gennemsnitlige indsendelsestid fristen for registrering af fingeraftryk - jf.

²⁶ Forordning (EU) nr. 604/2013.

²⁷ Artikel 9, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, i Eurodacforordningen.

figur 9. Forordningen indeholder undtagelser fra fristerne for registrering af data, men der findes ingen mekanisme til at skelne disse fra irregulære forsinkelser.

Figur 9 - Gennemsnitlige forsinkelser i indsendelse af fingeraftryk i 2017

Kilde: Revisionsretten baseret på data fra eu-LISA, årsrapporten for 2017 om aktiviteterne i det centrale Eurodac-system.

82 Som det fremgår af **figur 9**, brugte Spanien f.eks. i 2017 gennemsnitligt 30 dage på at registrere fingeraftryk i Eurodac. Det betyder, at en person, der blev pågrebet i forbindelse med en ulovlig passage af grænsen til Spanien, gennemsnitligt havde 30 dage til at nå frem til en anden medlemsstat og ansøge om asyl der. En myndighed i denne medlemsstat ville i forbindelse med sin kontrol af personens fingeraftryk i forhold til data i Eurodac ikke have fundet noget match. Dermed ville dette land have været nødsaget til at behandle den pågældende persons asylansøgning.

Konklusioner og anbefalinger

83 Vi undersøgte, om EU-informationssystemerne for intern sikkerhed understøtter grænsekontrollen på en effektiv måde. Vi konkluderede, at grænsevagterne i stigende grad anvender og forlader sig på disse systemer i forbindelse med grænsekontrollen. På nuværende tidspunkt indeholder systemerne imidlertid ikke visse data, mens andre data ikke er fyldestgørende eller ikke registreres rettidigt. Det begrænser effektiviteten i forbindelse med visse grænsekontroller.

84 Vi konstaterede, at EU's informationssystemer generelt var velegnede til at lette grænsekontrollen. De besøgte lande har etableret deres systemer i overensstemmelse med den gældende lovgivning. Visse landes nationale SIS II- og VIS-komponenter fremmede dog i højere grad end andre mere effektive grænsekontroller (jf. punkt [17-21](#)).

85 Medlemsstaterne udveksler ganske vist flere og flere oplysninger via systemerne, men retlige begrænsninger (regler om databeskyttelse og national sikkerhed) forhindrer fælles anvendelse af menneskelige ressourcer. Grænsevagter, der besøger andre medlemsstater, kan ikke få adgang til deres værtslands informationssystemer med henblik på at foretage grænsekontroller. Vi bemærkede endvidere, at systemerne var etableret uden et uddannelsesmiljø, hvori grænsevagterne kunne øve scenarier, de ikke møder ofte i forbindelse med deres arbejde (jf. punkt [22-23](#)).

Anbefaling 1 - Fremme anvendelsen af uddannelsesmiljøer for SIS II og VIS

Kommissionen bør fremme medlemsstaternes anvendelse af det centrale uddannelsesmiljø for SIS II og uddannelsesmiljøet for VIS, hvilket vil gøre det muligt for grænsevagterne at opleve virkelige situationer under deres uddannelse.

Tidsramme: udgangen af 2020.

86 Gennemførelsen af IT-løsninger var undertiden forsinket, både på EU-niveau og i de enkelte medlemsstater. Fire år efter at Eurosurforordningen trådte i kraft, udvekslede kun halvdelen af medlemsstaterne alle obligatoriske og frivillige oplysninger på Eurosurplatformen. 14 medlemsstater havde ikke gennemført reglerne om passagerlisteoplysninger rettidigt. Det forhindrede grænsemyndighederne i at danne sig et komplet billede af situationen ved Schengenområdet's ydre grænser og på forhånd få oplysninger om højrisikopersoner, der krydser dem (jf. punkt [24-32](#)).

87 Schengenevalueringssystemet spiller en vigtig rolle i overvågningen af Schengenlandenes overholdelse af Schengenreglerne. Vi konstaterede, at evalueringerne generelt var grundige og metodiske og vedrørte centrale aspekter af systemerne. Det tager dog lang tid for Schengenlandene at afhjælpe de i evalueringerne identificerede svagheder. Det skyldes, at der ikke er nogen frist for vedtagelsen af evalueringsrapporterne og gennemførelsen af korrigerende handlingsplaner (jf. punkt [33-41](#)).

88 Kommissionen har ikke opfyldt sin forpligtelse til hvert år at fremlægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de gennemførte evalueringer. Vi konstaterede, at op til fire år efter deres evalueringer havde ingen af de Schengenlande, der var omfattet af revisionen, gennemført deres handlingsplaner fuldt ud. Det viser, at evalueringsprocessen ikke sikrer, at identificerede svagheder afhjælpes hurtigt (jf. punkt [42-43](#)).

Anbefaling 2 - Fremskyndelse af korrektionen af svagheder konstateret i forbindelse med Schengenevalueringerne

Kommissionen bør:

- a) når den forelægger Europa-Parlamentet og Rådet den evalueringsrapport, der er fastsat i artikel 22 i forordning 1053/2013, medtage oplysninger om forsinkelser i de evaluerede Schengenlandes gennemførelse af deres handlingsplaner for opfølgning på Rådets henstillinger
- b) fremsætte forslag til passende lovgivningsmæssige og proceduremæssige foranstaltninger med henblik på at forkorte tidsrammen for Schengenevalueringscyklussen.

Tidsramme: udgangen af 2020.

89 EU yder støtte til medlemsstaterne via Fonden for Intern Sikkerhed til udvikling og vedligeholdelse af de informationssystemer, der er omfattet af revisionen. Gennemsnitligt afsatte de besøgte lande 15 % af deres bevillinger fra Fonden for Intern Sikkerhed til disse fem systemer. De brugte hovedsagelig EU-midlerne til vedligeholdelse af SIS II og VIS og udvidelser af Eurosur og PNR (jf. punkt [44-46](#)).

90 Vi konstaterede, at medlemsstaterne i stigende grad bruger systemerne. Antallet af hits i SIS II vedrørende eftersøgte personer og genstande baseret på indberetninger fra andre lande blev næsten tredoblet i perioden 2013-2017 (jf. punkt [47-58](#)).

91 Brugen heraf kunne dog være mere systematisk. Vores spørgeundersøgelse afslørede, at over halvdelen af grænsevagterne havde været i en situation, hvor de havde været nødt til at beslutte, om de skulle lade en person krydse grænsen, uden at konsultere systemerne. Vi bemærkede navnlig en uoverensstemmelse mellem antallet af udstedte visa og antallet af kontrollerede visa. VIS kan desuden kun håndtere Schengenvisa til kortvarigt ophold - systemet kan på nuværende tidspunkt ikke håndtere data om nationale visa, som også giver indehaverne tilladelse til at rejse ind i et hvilket som helst Schengenland. Alene i 2017 blev der udstedt næsten 2,6 millioner af den type visa (jf. punkt [59-62](#)). Kommissionen har konstateret, at dette informationshul eksisterer, og har fremsat et forslag om at revidere den retlige ramme for VIS.

Anbefaling 3 - Analyse af uoverensstemmelser i visumkontroller

Kommissionen bør analysere årsagerne til uoverensstemmelser mellem antallet af udstedte Schengenvisa og antallet af kontrollerede visa og fremsætte forslag til korrigerende foranstaltninger.

Tidsramme: udgangen af 2020.

92 Grænsevagterne bruger dataene i systemerne som deres grundlag for at træffe beslutninger, der påvirker de europæiske borgeres sikkerhed. Det er derfor meget vigtigt at sikre datakvaliteten. Vi konstaterede, at retsakterne om de europæiske informationssystemer kun i begrænset omfang henviser til spørgsmålet om datakvalitet. SIS II-forordningen gav medlemsstaterne ansvaret for datakvalitet og inddrog ikke Kommissionen eller eu-LISA (jf. punkt [63-65](#)).

93 Eu-LISA foretager automatiserede månedlige kvalitetskontroller af dataene i SIS II og videresender resultaterne til de berørte lande, men agenturet kan kun se det samlede antal kvalitetsproblemer for hver type indberetning og hvert land. Denne rapport er ikke tilstrækkeligt detaljeret til at se, hvilke fremskridt der er gjort med at løse datakvalitetsproblemer. Hverken eu-LISA eller Kommissionen har i øvrigt håndhævelsesbeføjelser til at sikre, at Schengenlandene løser problemer med datakvaliteten rettidigt (jf. punkt [67-70](#)).

94 Vi konstaterede, at grænsevagterne ikke altid får rettidige og fuldstændige data fra informationssystemerne, hvilket undergraver grænsekontrollens effektivitet. Når grænsevagterne kontrollerer et navn i SIS II, kan de f.eks. risikere at få hundredvis af resultater (hovedsagelig falsk positive resultater), som de er nødt til at kontrollere

manuelt. Det gør ikke blot grænsekontrollen mindre effektiv, men øger også risikoen for at overse reelle hits (jf. punkt [71-76](#)).

Anbefaling 4 - Forbedring af procedurerne for datakvalitetskontrol

Kommissionen bør:

- a) anmode eu-LISA om, i sin månedlige overvågning, at inddrage statistikker om korrigerende foranstaltninger truffet af Schengenlandene
- b) såfremt overvågningen af datakvaliteten ikke indikerer, at der er sket forbedringer, træffe de nødvendige foranstaltninger, f.eks. via vejledning eller eksisterende rådgivende grupper, til at opfordre Schengenlandene til at fremskynde deres korrigerende foranstaltninger.

Tidsramme: udgangen af 2020.

95 Bortset fra Eurodac er der generelt ikke nogen bindende frister for registrering af data. Det er f.eks. meningen, at Eurosur skal give oplysninger i realtid om situationen ved de ydre grænser. Men selv om visse af de lande, der er omfattet af vores revision, faktisk registrerer oplysninger i Eurosur i realtid, gør andre det kun en gang om ugen. Siden Eurodac blev operationelt i 2003, har der ikke været et eneste år, hvor alle medlemsstaterne har indsendt de nødvendige oplysninger rettidigt. Forsinket indsendelse kan føre til, at det forkerte land udpeges som ansvarligt for at behandle asylansøgningen (jf. punkt [77-82](#)).

Anbefaling 5 - Begrænsning af forsinkelser i registreringen af data

Kommissionen bør:

- a) analysere årsagerne til irregulære forsinkelser i registreringen af data i Eurodac og træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for så vidt angår de berørte medlemsstater.
- b) i forbindelse med den næste revision af den gældende lovgivning om Eurosur fremsætte forslag om, at der indføres bindende frister for registrering af data.

Tidsramme: udgangen af 2021.

Vedtaget af Afdeling III, der ledes af Bettina Jakobsen, medlem af Revisionsretten, i Luxembourg på mødet den 8. oktober 2019.

På Revisionsrettens vegne

Klaus-Heiner Lehne

Formand

Bilag

Kort beskrivelse af de udvalgte informationssystemer

SIS II

Schengeninformationssystemet (SIS) er det mest anvendte og største system til udveksling af information med henblik på sikkerheds- og grænseforvaltning i Europa. SIS II giver de kompetente nationale myndigheder, såsom politi og grænsevagter, mulighed for at registrere og konsultere indberetninger om personer og genstande. En SIS-indberetning indeholder ikke kun oplysninger om en bestemt person eller genstand, men også instrukser til myndighederne om, hvad de skal gøre, når personen eller genstanden bliver fundet.

SIS II består tre hovedkomponenter: et centralt system, de nationale systemer og en kommunikationsinfrastruktur (et netværk) mellem systemerne. En indberetning, der registreres i SIS II i ét Schengenland, overføres til det centrale system i realtid. Herefter er det tilgængeligt i alle andre Schengenlande.

Hvert enkelt Schengenland, der bruger SIS II, er ansvarligt for at etablere, drive og vedligeholde sit eget nationale system og nationale SIRENE-kontor, der fungerer som et enkelt kontaktpunkt til udveksling af supplerende oplysninger og koordinering af aktiviteter i forbindelse med SIS II-indberetninger.

Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) er ansvarligt for den operationelle forvaltning af det centrale system og kommunikationsinfrastrukturen.

Kommissionen er ansvarlig for det overordnede tilsyn med og evalueringen af systemet og for vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger.

SIS II er operationelt i 30 europæiske lande, herunder 26 EU-medlemsstater (kun Irland og Cypern er endnu ikke tilsluttet SIS II) og fire associerede Schengenlande (Schweiz, Norge, Liechtenstein og Island).

VIS

Visuminformationssystemet (VIS) understøtter gennemførelsen af EU's fælles visumpolitik. Det gør det muligt for Schengenlandene at udveksle oplysninger om visa.

Systemet kan udføre biometrisk matching, navnlig af fingeraftryk, med henblik på identifikation og kontrol.

VIS gør det muligt for grænsevagterne at kontrollere, at den person, der fremviser et visum, er den retmæssige indehaver, at visummet er ægte, og at personen stadig opfylder visumkravene.

En person, der ansøger om visum, skal indgive et digitalt fotografi og afgive ti fingeraftryk. Disse biometriske data, sammen med oplysningerne i visumansøgningsskemaet, registreres i en sikker central database. Anvendelse af biometriske data til at bekræfte en visumindehavers identitet sikrer hurtigere, mere nøjagtige og mere sikre kontroller. Systemet letter også visumudstedelsesprocessen.

VIS består af et centralt IT-system og en kommunikationsinfrastruktur, der kobler det centrale system sammen med de nationale systemer. VIS forbinder konsulater i tredjelande med alle grænseovergangssteder ved Schengenlandenes ydre grænser. Systemet behandler og opbevarer data og afgørelser om ansøgninger om visa til kortvarigt ophold.

Som Schengeninstrument finder VIS anvendelse på alle Schengenlandene. Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) er ansvarlig for den operationelle forvaltning af VIS.

Eurodac

Eurodac er EU's database over fingeraftryk fra asylansøgere. Det primære mål med Eurodac er at fremme gennemførelsen af forordning (EU) nr. 604/2013 ("Dublinforordningen"). Når en person ansøger om asyl, uanset hvor den pågældende befinder sig i EU, overføres hans/hendes fingeraftryk til det centrale Eurodacsystem.

Siden det blev etableret i 2003, har Eurodac hjulpet med at fastlægge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle en asylansøgning.

Eurodac indeholder kun fingeraftryk (sammen med registreringsdata og -sted), men ingen andre personoplysninger. De lande, der bruger systemet, er de 28 EU-medlemsstater og de associerede Schengenlande: Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz.

Eurosur

Det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) etablerer en forvaltningsramme for samarbejde mellem medlemsstaterne og **Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ("Frontex")** for at øge kendskabet til situationen i Europa og øge reaktionskapaciteten ved de ydre grænser. Formålet er at forebygge grænseoverskridende kriminalitet og ulovlig migration og bidrage til at beskytte migranternes liv.

I henhold til Eurosurforordningen har hvert Schengenland et nationalt koordinationscenter, som sikrer koordineringen og udvekslingen af oplysninger mellem alle de myndigheder, der er ansvarlige for overvågningen af de ydre grænser, og med andre nationale koordinationscentre og Frontex.

Frontex har ansvaret for at koordinere den såkaldte fælles anvendelse af overvågningsredskaber: Medlemsstaterne kan anmode om Frontex' bistand til at overvåge udvalgte områder eller fartøjer af interesse i relation til Eurosur ved at bruge redskaber som satellitbilleder eller skibsrapporteringssystemer. De kan bruges til at spore tilfælde af ulovlig migration eller grænseoverskridende kriminalitet, men også lokalisere skibe i havsnød.

Eurosur bruges i alle Schengenlande og i Bulgarien, Rumænien og Kroatien.

PNR

Passagerlister indeholder de oplysninger, som passagerer giver til luftfartsselskaberne, når de foretager reservationer og i forbindelse med check-in. De kan indeholde oplysninger som f.eks. rejsedatoer, rejseplan, billetinformation, kontaktoplysninger, rejseagent, betalingsmiddel, sædenummer og bagageinformation. Den 27. april 2016 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet direktiv (EU) 2016/681 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet.

Alle EU-medlemsstater, bortset fra Danmark²⁸, skal etablere specifikke enheder med ansvar for indsamling, opbevaring og behandling af PNR-oplysninger, de såkaldte passageroplysningsenheder. Passageroplysningsenhederne indsamler PNR-oplysningerne fra luftfartsselskaberne ved hjælp af et særligt IT-system og sammenligner PNR-oplysningerne med relevante retshåndhævelsesdatabaser. De behandler dem også ud fra på forhånd fastsatte kriterier for at identificere personer, der kan være involveret i en terrorhandling eller grov kriminalitet.

Passageroplysningsenhederne er også ansvarlige for at formidle PNR-oplysninger til grænsevagter og andre nationale kompetente myndigheder, Europol og passageroplysningsenheder i andre medlemsstater.

²⁸ Danmark deltager på grundlag af protokol nr. 22 til traktaterne ikke i PNR-direktivet.

Akronymer og forkortelser

eu-LISA: Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed

Eurodac: European Dactyloscopy (Europæisk fingeraftrykssystem)

Eurosur: European Border Surveillance System (Europæisk grænseovervågningssystem)

Frontex: Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

GD HOME: Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender

ISF: Fonden for Intern Sikkerhed

NCC: Nationalt koordinationscenter

PNR: Passagerliste

SIS II: Schengeninformationssystemet II

VIS: Visuminformationssystemet

Glossar

Associerede Schengenlande: Fire medlemsstater i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) (Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz), som ikke er medlem af EU, men som har undertegnet associeringsaftaler i forbindelse med Schengenaftalen.

Efterfølgende kontrol: En yderligere kontrol, der kan foretages på et særligt sted, som ligger i en vis afstand fra det sted, hvor den almindelige ind- og udrejsekontrol finder sted (første kontrollen).

Første kontrollen: Sted, hvor alle personer kontrolleres ved grænseovergangsstedet.

Grænseovergangssted: Et af de kompetente myndigheder godkendt overgangssted for passage af de ydre grænser.

Grænsevagt: En embedsmand, der i overensstemmelse med national ret er stationeret enten ved et grænseovergangssted eller ved en grænse eller i umiddelbar nærhed heraf, og som udfører grænsekontrolopgaver.

Interoperabilitet: Bruges som almindelig betegnelse for forskellige informationssystemers evne til at kommunikere, udveksle data og bruge de udvekslede oplysninger.

Schengenlande: 26 europæiske lande, der har afskaffet al paskontrol ved deres fælles grænser, heraf 22 EU-medlemsstater og fire EFTA-lande: Belgien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige, Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz.

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
SÆRBERETNING**

**"EU'S INFORMATIONSSYSTEMER TIL
UNDERSTØTTELSE AF
GRÆNSEKONTROLLEN - ET STÆRKT
REDSKAB, MEN DER ER BRUG FOR STØRRE
FOKUS PÅ RETTIDIGE OG
FYLDESTGØRENDE DATA"**

RESUMÉ

II Det er vigtigt at understrege, at passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger), der indsamles i henhold til PNR-direktivet, ikke kan anvendes i forbindelse med grænsekontrol/migration, men udelukkende med henblik på retshåndhævelse i bekæmpelsen af grov kriminalitet og terrorisme.

VI Fristen for gennemførelse af PNR-direktivet var den 25. maj 2018. Det er derfor et relativt nyt instrument sammenlignet med andre systemer, der er omfattet af Revisionsrettens revision.

Medlemsstaterne skal udstyre deres passageroplysningsenheder med hardware og software til indsamling og behandling af PNR-oplysninger. Etablering af forbindelser med et luftfartsselskab er en langvarig og kompliceret proces, som ikke helt og holdent afhænger af de nationale myndigheder. Desuden kan PNR-oplysninger ikke indsamles og behandles uden retsgrundlag (dvs. før nationale gennemførelsesforanstaltninger er blevet vedtaget og er trådt i kraft). Alle disse faktorer forklarer, hvorfor det kan tage tid, før de nationale passageroplysningsenheder bliver fuldt operationelle. Kommissionen har bistået medlemsstaterne under gennemførelsesprocessen, herunder ved at stille EU-midler til rådighed for indkøb og udvikling af den nødvendige hardware og software.

Kommissionen mener ikke, at der var store forsinkelser i gennemførelsen af IT-løsninger for Eurosur.

Eurosurkommunikationsnetværket, der forbinder medlemsstaternes nationale koordinationscentre for grænseovervågning med hinanden og med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), er blevet oprettet rettidigt og gør det f.eks. muligt at udveksle oplysninger om hændelser i forbindelse med ulovlig migration og grænseoverskridende kriminalitet.

Der har imidlertid været en forsinkelse i færdiggørelsen af godkendelsesprocessen for udveksling af visse oplysninger som følge af fortrolighedskrav.

VII Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at konkrete og bindende frister for de berørte medlemsstaters gennemførelse af anbefalingerne vil styrke effektiviteten af Schengenevalueringsmekanismen og rette hurtigere op på de konstaterede mangler.

Med hensyn til tidsfristen for vedtagelsen af evalueringsrapporterne ser Kommissionen på muligheder for proceduremæssige ændringer for at afkorte denne periode.

VIII Med den stadig stigende passagerstrøm er det vigtigt at investere i løsninger, der muliggør en systematisk kontrol i alle relevante systemer for alle passagerer, uanset den særlige situation eller passagerkøen.

IX Med hensyn til Kommissionens håndhævelsesbeføjelser har Kommissionen ansvaret for at overvåge, at medlemsstaterne gennemfører EU-lovgivningen korrekt. Selv om Kommissionen ikke har adgang til SIS-oplysninger og ikke kan vurdere individuelle sager, kan den derfor kontrollere, at strukturerne og mekanismerne er på plads på nationalt plan for at sikre data af høj kvalitet i SIS.

X I forbindelse med data i SIS er der et aftalt sæt obligatoriske data, uden hvilke der ikke kan foretages en indberetning (alle indberetninger er derfor altid fuldstændige), men der findes også data, som de udstedende myndigheder kun vil have adgang til, hvis de foreligger, eller hvis de anses for at være sikre. Supplerende oplysninger kan også være tilgængelige i SIRENE-kontorer. Slutbrugerne anvises i indberetningen altid at kontakte deres nationale SIRENE-kontor (i nogle tilfælde straks).

Med hensyn til VIS og falsk positive indeholder VIS som hovedregel biometriske data (10 fingeraftryk af god kvalitet), så forudsat at kontrollen udføres korrekt (fingeraftryk af en person), betyder det, at falsk positive ikke er et problem for VIS. Desuden viser resultaterne af REFIT-programmet for VIS 2016, at datakvaliteten, herunder også for biometri, er meget god i VIS.

XI Kommissionen fremhævede i sin evalueringsrapport fra 2018 om Eurosur også medlemsstaternes forskellige frister for registrering af oplysninger i Eurosur. Dette spørgsmål er derfor blevet behandlet i den nye forordning om den europæiske grænse- og kystvagt (som nu også omfatter Eurosur), der gør det muligt at nå til enighed om bindende gennemførelsesbestemmelser om udveksling af oplysninger om Eurosur i fremtiden.

XII Kommissionen accepterer anbefalingerne.

INDLEDNING

03 Direktiv (EU) 2016/681 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet, kendt som direktivet om passagerlister, skaber ikke et centraliseret IT-system på EU-plan. Hver medlemsstat har sin egen passageroplysningsenhed, der indsamler, behandler og lagrer PNR-oplysninger. Nationale passageroplysningsenheder kan overføre eller anmode om PNR-oplysninger fra andre medlemsstaters passageroplysningsenheder i overensstemmelse med procedurerne i artikel 9 i direktivet om passagerlister.

Eurosur er ikke et særligt informationssystem, der kan sammenlignes med SIS VIS eller PNR-oplysninger, men er en "fælles ramme for udveksling af oplysninger og for samarbejdet

mellem medlemsstaterne" og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex). Der kan indsamles data i Eurosur af forskellige informationssystemer.

BEMÆRKNINGER

20 De nationale komponenter i SIS II og VIS henhører under medlemsstaternes ansvarsområde.

24 Eurosur er en ramme ikke blot for informationsudveksling, men også for samarbejde, og indeholder forskellige komponenter. Eurosur's kommunikationsnetværk er blevet etableret rettidigt, idet det forbandt alle deltagende medlemsstater i 2013/2014 med hinanden og med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex). Der har imidlertid været nogle forsinkelser med hensyn til at afslutte akkrediteringen af Eurosur-kommunikationsnetværket, for så vidt angår udveksling af klassificerede oplysninger.

27 Sikkerhedsakkrediteringen for udveksling af klassificerede informationer i Eurosur's kommunikationsnetværk er blevet forsinket, men det skal bemærkes, at denne type oplysninger kun omfatter en meget lille del af de oplysninger, der udveksles.

28 Kommissionen har løbende støttet medlemsstaterne i gennemførelses- og ansøgningsprocessen gennem finansiering, bistand, fremme af peer-to-peer-udveksling via tilrettelæggelse af regelmæssige møder og workshop og uddannelse (hovedsagelig via Cefop).

29 Nederlandene og Finland har i mellemtiden meddelt, at disse lande har gennemført PNR-direktivet fuldt ud (Finland den 25. juni 2019 og Nederlandene den 8. juli 2019).

30 Oprettelse af forbindelser med luftfartsselskaber er en teknisk kompleks og langvarig proces, der kan tage op til 6-9 måneder for hvert luftfartsselskab. Det omfatter virksomheder, der udbyder reservationstjenester til flyselskaber. Kravene om at koble luftfartsselskaber til passageroplysningsenheder er vokset i antal siden vedtagelsen af PNR-direktivet.

Det skal også bemærkes, at mange medlemsstater siden marts 2019 har gjort meget store fremskridt med konnektivtetsprocessen.

31 Systemet er relativt nyt og befinder sig stadig i gennemførelsesfasen.

PNR-oplysninger krydstjekkes ikke kun med databaser, men kan også holdes op mod forud fastsatte regler for identifikation af passagerer, der svarer til bestemte profiler på grundlag af de foreliggende efterretninger.

Denne teknik gør det muligt at identificere personer, der er ukendte for myndigheder, men som er involveret i ulovlige aktiviteter såsom terrorisme eller menneskehandel.

32 PNR-oplysninger må kun anvendes til at bekæmpe terrorisme og grov kriminalitet som defineret i PNR-direktivet. Anvendelsesområdet for SIS-lovgivningen er bredere (f.eks. kan indberetninger indføres i tilfælde af kriminalitet, som ikke er omfattet af PNR-direktivet).

PNR-oplysninger er oplysninger, som passagererne stiller til rådighed, når de reserverer deres flyvninger. For flyvninger inden for EU indeholder den ikke API-oplysninger (dvs. data fra officielle ID-dokumenter, såsom fødselsdato; fødselsdato er afgørende for identifikation af

personer). PNR-oplysninger er derfor både ukontrollerede og ufuldstændige set i et retshåndhævelsesperspektiv.

Luftransportvirksomheder overfører oplysninger om alle passagerer. For at sammenligne disse oplysninger med databaser og målrettede regler er det muligt at identificere kendte eller ukendte mistænkte.

SIS II er en af de databaser, der anvendes af de nationale myndigheder i forbindelse med behandlingen af PNR-oplysninger.

40 Ud over regelmæssige besøg gennemføres der også hvert år en række uanmeldte besøg. Under disse besøg er det muligt at vurdere gennemførelsen af de tidligere anbefalinger. Der har været ét uanmeldt besøg og fire opfølgende besøg vedrørende SIS II.

41 Kommissionen tilrettelægger et nyt besøg med det specifikke mål at vurdere gennemførelsen af de tidligere anbefalinger.

Tekstboks 2 – Sådan rammes det rette mål

Det skal bemærkes, at der opstår et match i SIS, når en søgning viser, at der findes en indberetning fra en anden medlemsstat (resultatet af en automatisk søgning). Slutbrugeren får vist en liste over potentielle "matches" (f.eks. grænsevagten), som skal verificere det pågældende match. Der finder altid en manuel kontrol sted som krævet i henhold til EU's databeskyttelseslovgivning. Det er kun efter den manuelle kontrol, at matchningen bekræftes og bliver til et hit.

58 Dette problem er blevet behandlet i den nye forordning om den europæiske grænse- og kystvagt, som træder i kraft senere på året, og som ophæver den nuværende Eurosurforordning.

Navnlig vil Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning overvåge de udvekslede data og informere alle medlemsstater i realtid om status for indberetningen.

Rapporteringen om grænseovergangssteder vil blive obligatorisk.

61 Brug af VIS til at kontrollere visumindehavere ved grænsen er en forpligtelse, der følger af Schengenrænsekodeksen. Schengenevalueringsmekanismen kan anvendes til at analysere denne mulige uoverensstemmelse for at sikre, at visa systematisk kontrolleres i forhold til VIS.

68 Dette er potentielle problemer, der skal krydstjekkes af den ansvarlige myndighed, og ikke bekræftes af datakvalitetsfejl. Desuden skal det bemærkes, at tallet også omfatter alle indberetninger, som allerede er blevet kontrolleret af medlemsstaterne, og for hvilke det bekræftes, at de ikke repræsenterer et datakvalitetsspørgsmål. Disse kontrollerede indberetninger fjernes ikke fra den detaljerede rapport, men forbliver i rapporten, så længe indberetningen foreligger.

71 SIS-lovgivningen definerer de oplysninger, der kan indlæses i indberetningen (fælles artikel 20 i SIS II-afgørelsen og SIS II-forordningen). Dataminimering er et vigtigt princip i databeskyttelsen. Hertil kommer, at lovgivningen også fastsætter det minimum af oplysninger, uden hvilket der ikke kan oprettes nogen indberetning. Derfor er enhver indberetning, der indeholder mindst disse dataelementer, en fuldstændig indberetning. Andre (fakultative) dataelementer skal indlæses, når de foreligger. Hvis sådanne fakultative data ikke indlæses, kan Kommissionen kun antage, at oplysningerne ikke er tilgængelige for den udstedende myndighed.

72 Forpligtelsen til at foretage manuel kontrol er et krav i EU's databeskyttelseslovgivning (den generelle forordning om databeskyttelse (forordning (EU) 2016/679) og politidirektivet om databeskyttelse (direktiv (EU) 2016/680)). Desuden er det et krav i PNR-direktivet.

De fleste PNR-oplysninger er utilstrækkelige, irrelevante og undertiden for upålidelige til SIS-kontroller, f.eks. kan PNR-oplysninger uden API-værdier kun kontrolleres i forhold til et meget begrænset SIS-datasæt. Desuden giver den omstændighed, at PNR-oplysninger er baseret på egenerklæringer, anledning til spørgsmål om pålidelighed.

74 Revisionsretten påpeger med rette, at Kommissionens forslag om at revidere den retlige ramme for VIS (COM (2018) 302), der i øjeblikket drøftes af medlovgiverne, indeholder bestemmelser om inddragelse af nationale visa og opholdstilladelser i VIS. Det informationshul, som Revisionsretten omtaler, vil derfor blive lukket. Selv om det er korrekt, at kun nyligt udstedte dokumenter til længerevarende ophold vil blive medtaget, er dette et problem, der vil forsvinde over tid, eftersom dokumenter til længerevarende ophold har en begrænset gyldighedsperiode og skal fornyes/udskiftes.

75 Spørgsmålet om forskellige formater for medlemsstaternes indberetninger er blevet behandlet i den nye forordning om den europæiske grænse- og kystvagt, som forventes at træde i kraft ved udgangen af 2019, og som ophæver den nuværende Eurosur-forordning.

Indberetningen i Eurosur vil blive standardiseret via en gennemførelsesretsakt.

76 Se Kommissionens svar på punkt 75.

Desuden vil Kommissionen støtte udviklingen af kanaler for automatisk udveksling af oplysninger med henblik på begrænsning af dobbelt datainput.

79 Spørgsmålet om tidsplanen for medlemsstaternes indberetning inden for rammerne af Eurosur er blevet behandlet i den nye forordning om den europæiske grænse- og kystvagt, som forventes at træde i kraft ved udgangen af 2019, og som vil ophæve den nuværende Eurosur-forordning.

I forbindelse med gennemførelsesretsakten af Eurosur vil der blive taget hensyn til tidsplanen for indberetning af oplysninger i Eurosur samt ansvarsniveauet for rapportering.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

84 De nationale komponenter i SIS II og VIS henhører under medlemsstaternes ansvarsområde.

85 Kommissionen, medlemsstaterne, Cepol og eu-LISA har sikret løbende fælles uddannelse af SIRENE-medarbejdere inden for SIS II/SIRENE. Der er også gennemført en behovsanalyse på uddannelsesområdet.

Medlemsstaterne overvejer i stigende grad at investere i integrerede/onlinebaserede undervisningsmiljøer.

Den ændrede lovgivning om oprettelse af de relevante IT-systemer (f.eks. SIS II) vil give Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) mulighed for at udvikle særlige grænseflader, der er egnede til brug for de gæstemedarbejdere, der er indsat i en hvilken som helst medlemsstat.

Anbefaling 1 - Udvikling af et uddannelsesmiljø for fremme af brugen af SIS II og VIS

Kommissionen accepterer anbefaling 1.

86 Hvad angår Eurosur skal det bemærkes, at kun en del af de udvekslede oplysninger er obligatoriske. Der er f.eks. mulighed, men ingen forpligtelse for medlemsstater uden ydre land- og søgrænser, til at udveksle oplysninger om luftgrænser. Med den nye forordning om den europæiske grænse- og kystvagt er grænsekontrol og grænseovervågning imidlertid også blevet medtaget i Eurosur (som en forpligtelse), hvilket betyder, at næsten alle medlemsstater i fremtiden aktivt vil levere oplysninger i Eurosur.

Se Kommissionens svar på punkt 24-32.

Anbefaling 2 – Fremskyndelse af korrektionen af svagheder konstateret i forbindelse med Schengenevalueringerne

Kommissionen accepterer anbefaling 2.

Anbefaling 3 - Undersøgelse af uoverensstemmelser i visumkontroller

Kommissionen accepterer anbefaling 3.

Anbefaling 4 - Forbedring af procedurerne for datakvalitetskontrol

Kommissionen accepterer anbefaling 4.

Kommissionen og eu-LISA er allerede i gang med at forbedre mekanismen. Punktet behandles regelmæssigt i SIS-VIS-udvalget.

95 Spørgsmålet om tidsplanen for indberetning af oplysninger er blevet behandlet i den nye forordning om den europæiske grænse- og kystvagt, som forventes at træde i kraft ved udgangen af 2019, og som vil ophæve den nuværende Eurosur-forordning. I forbindelse med gennemførelsesretsakten af Eurosur vil der blive taget hensyn til tidsplanen for indberetning af oplysninger i Eurosur samt ansvarsniveauet for rapportering.

Anbefaling 5 - Begrænsning af forsinkelser i registreringen af data

Kommissionen accepterer anbefaling 5 a).

Kommissionen accepterer anbefaling 5 b).

Kommissionen er enig i den del, der vedrører Eurosur. Spørgsmålet om frister for indlæsning af oplysninger er blevet behandlet i den nye forordning om den europæiske grænse- og kystvagt, som forventes at træde i kraft ved udgangen af 2019, og som vil ophæve den nuværende forordning om Eurosur, og som vil gøre det muligt at nå til enighed om bindende gennemførelsesbestemmelser om Eurosur-informationsudvekslingen i fremtiden.

Revisionsholdet

Revisionsrettens særberetninger præsenterer resultaterne af dens revisioner vedrørende EU-politikker og -programmer eller forvaltningsspørgsmål i forbindelse med specifikke budgetområder. Med henblik på at opnå maksimal effekt udvælger og udformer Revisionsretten sine revisionsopgaver under hensyntagen til de risici, der knytter sig til forvaltningens resultatopnåelse eller regeloverholdelsen, de pågældende indtægters eller udgifters omfang, den fremtidige udvikling samt den politiske og offentlige interesse.

Denne forvaltningsrevision blev udført af Afdeling III - Foranstaltninger udadtil/Sikkerhed og retfærdighed, der ledes af Bettina Jakobsen, medlem af Revisionsretten, som også var ansvarlig for denne beretning og blev støttet af kabinetschef Katja Mattfolk og attaché Kim Storup, ledende administrator Alejandro Ballester Gallardo samt revisorerne Piotr Senator, Alexandre Tan og Mirko Iaconisi. Michael Pyper ydede sproglig støtte.

Fra venstre til højre: Mirko Iaconisi, Piotr Senator, Michael Pyper, Bettina Jakobsen, Alejandro Ballester Gallardo, Katja Mattfolk.

Tidslinje

Begivenhed	Dato
Revisionsplanen vedtaget/Revisionen påbegyndt	17.4.2018
Udkastet til beretning officielt sendt til Kommissionen (eller en anden revideret enhed)	11.7.2019
Den endelige beretning vedtaget efter den kontradiktoriske procedure	8.10.2019
Officielle svar fra Kommissionen (eller en anden revideret enhed) modtaget på alle sprog	31.10.2019

© Den Europæiske Union, 2019.
Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Tilladelse til at anvende eller gengive fotos eller andet materiale, hvortil Den Europæiske Union ikke har ophavsretten, skal indhentes direkte hos indehaveren af ophavsretten.

DA	PDF	ISBN 978-92-847-3851-9	doi:10.2865/398405	QJ-AB-19-020-DA-N
DA	HTML	ISBN 978-92-847-3811-3	doi:10.2865/938145	QJ-AB-19-020-DA-Q

Afskaffelsen af grænsekontrol ved Schengenområdet indre grænser styrkede betydningen af effektiv kontrol og overvågning af Schengenrådets ydre grænser. EU har indført en række informationssystemer for at hjælpe grænsevagterne med at kontrollere disse grænser. I vores revision undersøgte vi, om EU-informationssystemerne for intern sikkerhed understøtter grænsekontrollen på en effektiv måde. Vi konstaterede, at grænsevagterne i stigende grad anvender og forlader sig på systemerne i udførelsen af grænsekontrollen. På nuværende tidspunkt indeholder systemerne imidlertid ikke visse data, mens andre data ikke er fyldestgørende eller ikke registreres rettidigt. Det begrænser effektiviteten i forbindelse med visse grænsekontroller. Vi fremsætter en række anbefalinger, f.eks. at procedurerne for datakvalitetskontrol bør forbedres, og at forsinkelser i registreringen af data og den tid, det tager at korrigere identificerede svagheder, bør mindskes.

Særberetning fra Revisionsretten udarbejdet i medfør af artikel 287, stk. 4, andet afsnit, TEUF.

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

Publikationskontoret

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tlf. +352 4398-1

Kontakt: eca.europa.eu/da/Pages/ContactForm.aspx
Websted: eca.europa.eu
Twitter: @EUAuditors

© Den Europæiske Union, 2019.

Tilladelse til at anvende eller gengive fotos eller andet materiale, hvortil Den Europæiske Union ikke har ophavsretten, skal indhentes direkte hos indehaveren af ophavsretten.